

К.По₂ 4/2017

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА
08. ЈУЛА 2020. ГОДИНЕ**

Председник већа: Добар дан свима, седите молим вас. Узели смо ову већу судницу јер се ослободила данас, јутрос, тренутно, а мислим да је то и због свих вас добро, због дистанце, због свега, да можемо да радимо.

Председник већа отвара главни претрес у предмету Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине, под службеним бројем К.По₂ 4/17 против оптуженог Лукић Гојка и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву, из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 1/2015 од 10.05.2018. године.

У предмету поступа веће у неизмењеном саставу.

Председник већа констатује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине у Београду Миољуб Виторовић. Има ли ко од тужилачких помоћника?

Тужилачки сарадник Новак Вучо: Новак Вучо.

Председник већа: Добро.

Оптужени Гојко Лукић присутан, добро. Да ли је ту бранилац адвокат Жељко Санковић? Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Ту је.

Председник већа: Са браниоцем адвокатом Жељком Санковићем који је присутан.

Оптужени Љубиша Васиљевић је ли и даље у болници? Добро. Није приступио оптужени Љубиша Васиљевић и даље се налази у болници. То је Клинички центар Србије, јел тако? У Клиничком центру Србије.

Присутан његов бранилац адвокат Сава Стојановић.

Оптужени Душко Васиљевић присутан, добро. Је ли ту адвокат Перовић Небојша? Добро, имате заменичко пуномоћје? Немате. Доставићете. Оптужени Душко Васиљевић присутан, са браниоцем адвокатом Савом Стојановићем, по заменичком пуномоћју за адвоката Перовић Небојшу, пуномоћје ће доставити у року од три дана.

Васиљевићу јесте ли сагласни да вас заступа Сава Стојановић док Перовић не дође? Ништа вас не чујем, дођите ми овде за пулт. Добро, онда сте сагласни јел? Добро, добро.

Оптужени Јован Липовац присутан, са браниоцем адвокатом. Је ли ту адвокат Ђорђе Дозет? Јесте. Са браниоцем адвокатом Ђорђом Дозетом који је присутан.

Оптужена Драгана Ђекић присутна, са браниоцем адвокатом Гораном Нинићем који је присутан.

Да ли је приступила пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић? Добро.

На главни претрес је приступила и пуномоћник оштећених адвокат Марина Кљаић.

Да ли је ту судски вештак доктор Станковић? На главни претрес је приступио и судски вештак специјалиста судске медицине проф др Зоран Станковић и приступио је и сведок Митрашин Глишић. Довели су га јел? Добро.

Ми ћемо данас прво саслушати судског вештака др Зорана Станковића. Ви сте добили налаз и мишљење, односно судско медицинско вештачење у вези са здравственим стањем оптуженога Васиљевића, па ћемо да чујемо. Докторе изволите за пулт. Па ћемо после да видимо..., или можете одатле, како вам је лакше. Ево можете овде, само укључите микрофон.

Пре почетка главног претреса, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се саслуша судски вештак специјалиста судске медицине доктор Зоран Станковић.

Стални судски вештак професор доктор Зоран Станковић, са списка сталних судских вештака, опоменут, упозорен, заклет, изјави:

Ви сте на списку сталних судских вештака, заклетву сте положили, знате да сте дужни да вештачите најбоље у складу са правилима струке, непристрасно. Ви сте дали овде судско медицинско вештачење, односно доставили сте суду 24.06.2020.године, у вези са процесном способношћу и здравственим стањем за оптуженог Васиљевић Љубишу. Да ли остајете при овом налазу и мишљењу које сте дали, имате ли нешто да нам још додате, објасните? Изволте.

Судски вештак проф др Зоран Станковић: Ја у целини остајем при датом мишљењу од 24.06.2020. године, о здравственој способности оптуженог Васиљевић Љубише. Кажем у целини остајем при датом налазу и мишљењу од 24.06.2020. године, о здравственом стању и способности Васиљевић Љубише да присуствује главном претресу. Мишљења сам да на основу медицинске документације која се налази у списима предмета, и на основу разговора са доктором Николом Пантићем из Клинике за хематологију Клиничког центра Србије, који је непосредни одрдинирајући лекар и води лечење оштећеног, у ствари оптуженог Васиљевића. Чињеница је да се у конкретном случају ради о болеснику који више година уназад се лечи од повишеног крвног притиска, од недовољног дотока крви у срце и срчани мишић, значи од ангине

пекторис, и желудачне киле. Крајем 2019. године, дијагностикована му је малигна болест леукемија, значи рак крви, коштане сржи, а у временском периоду од 03.априла, до 20. априла лечен је у Клиничко болничком центру у Земуну, од лабораторијски доказане инфекције Корона вирусом, Ковид 19. По завршетку лечења, а по ранијем договору примљен је у Клинику за хематологију Клиничког центра Србије у Београду, због раније планираног лечења малигног обољења, где се и данас налази и где је у току поступак трансплатације коштане сржи. Он је након пријема у Клинику за хематологију Клиничког центра Србије имао погоршање основне болести, значи рака, значи леукемије, из разлога што је дошло до даљег оштећења коштане сржи, па је онда предвиђено да у овом временском периоду се изврши трансплатација коштане сржи, од сродних давалаца који су пронађени међу његовом родбином и другим људима, и још увек је у фази припреме, налази се у такозваном изолатору, или посебној соби за такве болеснике, с обзиром да би сваки боравак у обичној просторији могао да доведе до инфекције и до даљег погоршања здравственог стања.

Имајући у виду његово садашње здравствено стање као и да је припрема за трансплатацију сржи траје неких најмање две недеље, можда и до два месеца, имајући у виду да након трансплатације сржи је поново принуђен да буде у посебној соби, изолованој соби, имајући у виду период предвиђеног лечења, ја сам навео да је он привремено неспособан да приступи у судницу и активно учествује у кривичном процесу, у предмету који се против њега води пред Одељењем за ратне злочине Вишег суда у Београду, а та привремена неспособност би трајала до 30.04.2021. године, када је потребно поново извршити вештачење његовог здравственог стања, на основу новоформиране медицинске документације и тада дати мишљење о његовој процесној способности.

Морам да..., ја сам то и навео у мишљењу, да постоје две фазе фактички у лечењу. Ако је прва фаза успешна у том случају значи то његово лечење и опоравак ће трајати до 30.04., међутим у случају да не успе трансплатација и да не успе предузете мере лечења, поступак се понавља, и тај поступак онда знатно дуже траје, и неизвестан је по..., његов ефекат је неизвестан, то јест у том случају је оптужени Васиљевић је угрожен, његово здравствено стање угрожава његов живот. То је у најкраћим цртама мој налаз и мишљење.

Председник већа: Добро, захваљујем се. Имају ли странке питања? Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја немам, хвала.

Председник већа: Добро, одбрана? Нема нико јел? Јел то све?

Судски вештак проф др Зоран Станковић: То је све.

Председник већа: Јел можемо да отпустимо судског вештака? Хвала вам лепо докторе, ако имате трошковник можете доставити. Хвала лепо, хвала, пријатно.

Чули сте сад ево и доктора у вези са здравственим стањем оптуженога Љубише Васиљевића, да је привремено неспособан и спречен да учествује на главном претресу до 30.04.2021.године, услед ове болести. Тужиоче шта предлагете?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па једино могуће, а то је да се раздвоји поступак у односу на Љубишу Васиљевића, чак да је сигурно да ће 30.04.2021., Љубиша бити у стању да прати поступак, онда би можда предложио да се одложи до тада, али чули смо овај други део, ако ово лечење не успе, онда се тај, то одсуство

Љубише Васиљевића продужава на неко неодређено време. Из тог разлога предлажем да се поступак у односу на Љубишу Васиљевића раздвоји.

Председник већа: Добро. Браниоче?

Адвокат Сава Стојановић: Ја се противим да се раздвоји поступак, пошто је по оптужници тужилаштва Љубиша Васиљевић оптужен као саивршилац по једном врло комплексном кривичном делу и мислим да не би било нити рационално, нити целисходно да се раздваја поступак. Предложио бих да се одложи поступак у овом предмету до априла 2021. године, па да онда окривљени има сва права као остали саокривљени. Сматрам да су услови рационалности и економичности поступка да оправдавају овај предлог да се суди истовремено свим оптуженима као саизвршиоцима. Хвала.

Председник већа: Захваљујем се.

На основу одредбе члана 31 став 1 ЗКП-а, веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Раздваја се кривични поступак према оптуженом Васиљевић Љубиши, а који је покренут по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО 1/2015 од 10.05.2018. године, а због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву, из члана 142 став 1 у вези са чланом 22 КЗ СРЈ.

Налаже се писарници овога суда да предмет заведе под новим бројем и исти ће се посебно довршити према оптуженом Васиљевић Љубиши.

Против овог решења жалба није дозвољена.

Ево чули сте одлуку већа, веће је у односу на Васиљевића раздвојило кривични поступак, па ћемо данас да наставимо даље. Колега Стојановићу, ви сте сад слободни.

Адвокат Сава Стојановић: Ја док дође Перовић, ја ћу остати...

Председник већа: Е, добро, да. Добро. То, то, да вам кажем.

Адвокат Сава Стојановић:онда мислим да немам права да присуствујем, пошто је...

Председник већа: Раздвојен.

Адвокат Сава Стојановић: Могу као публика али ипак није...

Председник већа: Добро, добро, само да знате.

Адвокат Сава Стојановић: Ево колега Перовић стиже.

Председник већа: Изволте Перовићу.

Констатује се да је у 09.51 часова, на главни претрес приступио бранилац адвокат Небојша Перовић.

Јел ви одлазите Саво?

Адвокат Сава Стојановић: Да, да.

Председник већа: Добро, да констатујем само.

А претрес након раздвајања поступка према оптуженом Васиљевић Љубиши напушта његов бранилац, адвокат Сава Стојановић.

Како су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

На основу одредбе члана 236 став 1 ЗКП-а, врши се тонско снимање главног претреса, и транскрипти аудио записа су саставни део записника о главном претресу.

Прелази се на наставак доказног поступка.

У наставку доказног поступка испитаће се сведок Митрашин Глишић.

Адвокат Горан Нинић: Судија могу ли да вас замолим за реч?

Председник већа: Реците.

Адвокат Горан Нинић: Ви сте упознати са поднеском бранилаца окривљених у вези са захтевом за податке који су нам били неопходни у вези саслушања сведока Јовичића.

Председник већа: Да.

Адвокат Горан Нинић: И добили сте и одговор тужилаштва на тај поднесак.

Председник већа: Да.

Адвокат Горан Нинић: Видим да о томе нити мислите да решавате, нити сте решили.

Председник већа: Пазите колега, главни претрес је у току, ми можемо да одлучимо о предлозима све до закључења доказног поступка.

Адвокат Горан Нинић: Ја управо из тих разлога, пошто нам се то понавља, а овде из овог поднеска се апсолутно види једна бахатост тужилаштва и очигледно схватање одбране као икебане у овом предмету, а колико видим и судско веће се придружује том ставу, из разлога што једноставно не решава на време о предлозима

одбране, па добијамо транскрипте и записнике саслушаних сведока накнадно, и видим да и у овом сегменту где је јако битно где тужилац каже да му одбрана замера што обавља контакте са сведоком. Не замера одбрана њему контакте, замера недозвољене контакте и недозвољене утицаје, а с друге стране каже и крије како ће одбрана ако буде предложила тог човека као сведока одбране, уопште ступити у контакт с њим. Судско веће је, погледајте транскрипт, више пута забранило питања одбрани из разлога што се на њих из неког разлога не може одговорити. Ми овде не можемо да се судимо на тај начин, што ћемо да гледамо у небо да знамо шта нам је дозвољено, а шта нам није дозвољено. Према томе постоји Закон о кривичном поступку који регулише статусе свих учесника у поступку и права. Ја од вас као председника суда тражим да радимо у регулисаним условима, уопште ме не занима шта тужилац Виторовић мисли о мојим правима и шта он мисли да би нама уопште требало дозволити да радимо у овој судници. Према томе, како ћемо ми сутра да позовемо Јовичића на саслушање, на сведочење, на суочење, на околности које су одбрани битне. Ми уопште немамо представу о томе, ако неко мисли да смо радознали и ако нас плаши тиме што каже па он је угрожен. Чиме је угрожен и ским је угрожен. Па на крају крајева постоји обавеза да се одбрана обавезе на чување одређених података које неће износити. Или смо ми недостојни тога, и ваше игнорисање наших захтева и наших писања већ онако превазилази неке границе толеранције јел то се понавља. И ево ја сам из тог разлога устао да то питање негде у неком периоду разрешимо, јер ће се очигледно приликом предлагања доказа одбране, понављати и у наредном периоду. Хвала.

Председник већа: У реду, констатовано је то што сте рекли.

У наставку доказног поступка испитаће се **сведок Митрашин Глишић**.

Позовите сведока Митрашина Глишића.

Адвокат Жељко Санковић: Имајући у виду ову ситуацију у којој се налазимо, ми видимо да смо сад у судници са централном климом. Мислим да је то противно свим прописима, правилима...

Председник већа: Добили смо препоруку, морам да вам кажем. Односно препоруку од Градског завода за јавно здравље, да у одређеним сегментима може да се пушта мало клима.

Адвокат Жељко Санковић: Да, али ми судија, опет ви сте добили, ми смо упућени на нешто друго, да ћемо се заразити сви уколико буде централна клима. Значи ми под овим условима, ја конкретно говорим за себе, заиста не могу да радим, искрено вам кажем. Ја да размишљам да ли ћу да се разболим и да се сконцентришем на постављање питања овако битном сведоку, ја заиста под овим условима не могу да радим. Чак шта више знам да су поједине колеге и одлазле из суднице, било је суђење у Специјалном суду јуче и прекјуче кад је била укључена централна клима. Па сад заиста не желим да доведем у питање моје здравље да бих испитивао неког сведока. Ја стварно под овим условима не могу да радим. Хвала.

Председник већа: Па једино да наложимо да угасе климу, ето. Ако може искључите климу. Ево сад сам рекла обезбеђењу. Пустите Апелациони, ја говорим каква су правила у овом суду, ми смо добили правила, ено горе ми је одлука у фиоци, где је председник суда се обратио Градском заводу за јавно здравље, управо у вези са

климом. Тачно је да је раније било да се централна клима не укључује, међутим сад су рекли да се повремено може укључивати.

Адвокат Горан Нинић: Јел` могуће да вирус другачије делује у Апелационом суду, а другачије у овом суду...

Председник већа: Слушајте колега, то није предмет овога поступа, то ви....

Адвокат Горан Нинић: Јесте предмет нашег здравља, мислим ја....

Председник већа: Па није молим вас....Сад, да ли вирус делује другачије....

Адвокат Горан Нинић:се не осећам угроженим и не...али немојте се тако лаконски односити према колеги који је био у болници три месеца пре овога и кога...

Председник већа: Добро, шта се лаконски, јел човек рекао...

Адвокат Горан Нинић: И ви као сад у Апелационом је у реду, тамо вирус напада, овде не напада. Какав је то однос, не разумем вас.

Председник већа:

Опомиње се бранилац адвокат Нинић на пристојно понашање у суду и да не повисује тон на председника већа.

Пред судом се налази сведок Митрашин Глишић.

Митрашине добар дан. Искључиће, треба одређено време, не може одма. Митрашине добар дан.

Са личним подацима као у списима предмета.

Ви ћете данас овде бити саслушани као сведок пред судом.

Ево искључена је клима.

Бићете данас саслушани овде као сведок пред судом, ради се о догађају из 1993. године, о случају „Штрпци“, односно скидању путника из воза у Штрпцима, и после њиховој ликвидацији. Ви сте давали исказ овде пред Тужиоцем за ратне злочине, на записнику од 1.јануара 2015.године. јел се сећате да сте давали овде исказ?

Сведок Митрашин Глишић: Сећам се.

Председник већа: Добро. Ту сте давали своје личне податке, као сведок морам да вам укажем на одређена ваша права и обавезе....

Адвокат Горан Нинић: Судија могу ли само моменат. Одбрана предлаже да сведок се не сагласи, него да прочита текст заклетве која се налази испред њега. Пошто су то један од два начина, молим вас да...

Председник већа: Колега Нинићу молим вас, па нисам ни дошла до заклетве, сад ћу му рећи да се закуне.

Адвокат Горан Нинић: Председнице, пре тога, пошто смо до сада имали праксу и одбрана се није противила да прочитате текст заклетве да се сведок сагласи. У овом случају одбрана предлаже пре него што изведе ту радњу, да изведете на овај начин. И ово можете одбити, немам ништа против.

Председник већа: Добро, нисам још ни дошла до заклетве, прво да му кажем на ова упозорења као сведока, а потом заклетву.

У смислу члана 95 ЗКП-а, сведок се опомиње да је дужан да говори истину, да не сме ништа да прећути, а затим се упозорава да давање лажног исказа представља кривично дело за које је предвиђена казна затвора до пет година, такође се сведок упозорава да није дужан да одговара на одређена питања, ако је вероватно да би тиме изложио себе или лица из члана 94 став 1 овог Законика, значи своје блиске сроднике тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. И сведоци полагају заклетву, текст заклетве се налази испред вас. Јел можете да прочитате.

Реците.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја се извињавам ви нисте дали реч адвокату Нинићу, он се сам јавио, па је он преузео улогу вођења кривичног поступка. Ја вас само моли да се и према овом сведоку понашате исто као и према свим другим сведоцима који су сведочили пред овим већем. Значи прочитајте му заклетву и питајте га.

Председник већа: Јесте ли ви писмени?

Сведок Митрашин Глишић: Па није ми ишла школа.

Председник већа: Питам да ли сте писмени, умете ли да читате?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Не умете? Онда ћу му ја прочитати заклетву, шта је ту проблем.

Сведок Митрашин Глишић: Није ми ишла школа.

Председник већа: Шта је ту проблем странке, компликујете беспотребно. Нинић ће да каже да овај није писмен, па људи реците човек није писмен, да прочитамо заклетву, јел то проблем. Изволте Нинићу, да чујем. Па знам шта је проблем, па лепо реците да ли је писмен да питам.

Адвокат Горан Нинић: Судија, мој претходни проблем је мој претходни предлог који сте ви одбили, у коме ја кажем да човек није могао прочитати ни потписати текст изјаве дате пред тужилаштвом.

Председник већа: Добро, то ћете стављати после.

Адвокат Горан Нинић: А ви сте ме онда изигнорисали као и ово сада, и сада дођемо до тога да се човек изјасни да је неписмен.

Председник већа: У реду, ево сад смо...

Адвокат Горан Нинић: Што значи да све то што сам ја рекао је било тачно.

Председник већа: Нинићу, Нинићу, сад смо то констатовали, ја сам видела кроз његов исказ да он говори да је ишао у први разред, да је нешто понављао, колико је ишо пут у први разред, није проблем, ми ћемо то све да разјаснимо, али нема потребе за тензијом, заиста нема потребе за тензијом, можемо то лепо да питамо човека ли је писмен. Јесте ли писмени, нисте рекли сте?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Добро. Ево слушајте текст заклетве па ћете поновити да ли, кад ја прочитам ви ћете рећи да ли прихватате.

„Заклетва за сведока члан 96 ЗКП-а - Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати“.

Сведок Митрашин Глишић: Заклињем се...

Председник већа: Не морате ви све, него само реците јел прихватате ово?

Сведок Митрашин Глишић: Прихватам.

Председник већа: Добро. Митрашине, да ли ви можете нама сад да испричате, а прво да видимо још овако. Да ли ви познајете кога од овде оптужених? Ја ћу да вам прочитам имена, па ћете рећи да ли их познајете, да ли сте са неким од њих у сродству или завади. Да ли познајете Гојка Лукића?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Председник већа: Да ли сте с њим у сродству?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: У завади?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Добро. Љубишу Васиљевића?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем га.

Председник већа: Јесте ли с њим у сродству или завади?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Душка Васиљевића?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Председник већа: Јесте ли у сродству или завади?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам,

Председник већа: Добро. Јована Липовца?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Председник већа: Јесте ли с њим у сродству?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: У завади?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Добро. Драгану Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Председник већа: Јесте ли у завади или сродству?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Нисте. Добро. Ајте да нам испричате у вези овог догађаја да ли прво ви остајете при овом свом исказу који сте дали пред Тужиоцем за ратне злочине на записнику од 16.01.2015. године?

Сведок Митрашин Глишић: Сећам се.

Председник већа: Да ли остајете при том исказу?

Сведок Митрашин Глишић: Остајем.

Председник већа: Остајете. Ајте да нам испричате у вези са овим догађајем Штрпце, школа основна.

Сведок Митрашин Глишић: Желимира Ђурића Жеље.

Председник већа: Добро. Ајте да нам испричате да ли ви шта знате о страдању ових путника из воза, шта знате, јел можете да нам то испричате?

Сведок Митрашин Глишић: Па могу.

Председник већа: У једном слободном излагању, па ћемо после, странке ће вероватно имати питања за вас. Изволите.

Сведок Митрашин Глишић: Може. Па ја сам и био управо у кухињи четири године, ту био четири године и „Отрови“ су ишли, рану вукли, у пола један и они долазе око пет сати навече, оно зимско доба, фебруар био. Да судове да перемо и да сачекамо ја и још једна куварица и да дође у међувремену Радомир Шушњар, говори куварици иди кући Милан Лукић цивиле довлачи у школу.

Председник већа: Извињавам се само, како се зове куварица?

Сведок Митрашин Глишић: Станица Марковић.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Иди кући каже доведе Милан цивиле, а њу, она је нешто фамилија њему, не знам ни ја од чега је, одакле је њему фамилија. Ма нећу ја још каже, хоћу да помогнем Митрашину да пере судове, ма иди каже немој ово да гледаш иди кући. Жена је пошла и враћа се, опет стане, запали цигару, хоће да види шта се дешава, а ја у међувремену унели судове, унели све, и дошли и ко мене нешто ме вуче, идем да видим шта је оно неки камион слетио на Ајдровац на чесму, код чесме, слетио дупке и прилазим им тамо и, ја идем полако, шта ме брига ко је шта је, само да видим шта је, да није, ја конто да није муниција. Кад видим тамо има и војске Милана Лукића, Гојка Лукића с десне стране иза камиона, и Гојка и Јову Липовца, Јову Липовца и Љубишу и Душка, Драгану Ђекић и Петка Инђића, Бобана Инђића, све ове остале видим што су са њима били ту. И мени Милан наређује иди зови Косту Илића да узме, да дође са трактором да вози, да извуче камион. Ја одем код Косте, зовнем, човек изађе, позвонио, изађе, шта је Митрашине, па зове реко Милан опет запао доле у онај Ајдровац код чесме, слетио му камион. И Крста, онај Коста виче, па шта је то опет каже Милан радио, па не знам реко, откуд знам реко. Ал неко је био у кући седио код њега, Крста и Душко пили кафу, ја их видео кроз прозор.

Председник већа: Који Душко?

Сведок Митрашин Глишић: Душко зет од тога Косте.

Председник већа: Аха.

Сведок Митрашин Глишић: Тај зет Костин и командант Папић Крста, он је мени био команднат Жупљанске чете целе и уфатише се за главу, шта је каже опет било и то мало што су радили у Сјеверину опет отишли, неће су отишли опет то да пофатају и ја док сам сишо одозго, трактор је већ сишо, извуко тај трактор и Милан му је бацио гориво. Бацио гориво и овај човек узме, само се саге, узме трактор, онај горива и оде човек кући и камион оде наниже. Ја сам опет ишо полако, нисам журио, одем до шофера с десне стране да станем у ћошак, не дају ми унутра да уђем у кухињу, да перем судове, и сјео, не бих гледао шта се ради, али не дају ми. Поставили стражу. Био Горан Божић напред, на улазу не да никоме ући. И ја видим они су завратили ону цераду горе, и страница већ отворена. Милан је држао горе у вис пушку, Бобан Инђић, Јово Липовац с леве стране стоје, ови се распоредили да иду, наређују да силазе цивили одозгор с камиона. Ја сам мислио да је муниција, а кад сам видео после да су цивили, онда видео сам колико су сати. Дође и сви нек` сиђу и нек понесу са собом торбе. Да понесу са собом торбе све, да не остане ни једна торба и они су отишли, притом је неки високи, добро ми остало у главу, бјела кошуља и кравата на њему, шта је директор, шта је био не знам ни ја, не могу ја сад бити у њега. Каже ће ћете нас, ови остали повикали идете

у размену, идете у размену каже не идете ниђе даље и они отишли у салу, они су исто ко овце кад се ућарају, да не море лево ни десно да иде ни једна овца и они су ишли један дио први и с десне стране, с леве стране ишло у ходник и према сали доље. Отишли су у салу доље, шта су радили са њима, ја не знам шта су радили, тукли их, шта су радили не знам ни ја. И један дио отишо је Милан горе на спрат, код Крсте Папића, отишо је Митар Четник, Обрад Полуга, и отишо је, отишо је још један, не могу да се сетим, 27 година, не могу да се сетим више, сећам се још шта је било, али не могу свију. Отишли су, они нешто горе с Крстом се расправљали ово оно, шта ја знам, а ја све чујем доље пред улазом. И Крста виче што си их довлачио овде. На шта је њему Милан реко иди оно у матер, и тако нешто, шта ја знам и они су сишли и отишли су сви доље у салу. Њих пет је било. И доље су их тукли, тукли су их, кукали су, вриштали су, летве неке поломљене што деца играју физичко и тако. То сто посто гарантујем, њих је, било је и доста те војске било је доста. Била је ако оћете из почетка да набројим који су сви били ту ја могу и то да набројим, није то мени проблем.

Председник већа: Па реците ако се сећате.

Сведок Митрашин Глишић: Био је Нико Вујчић, био је Миодраг Митрашиновић, био Зоран Митрашиновић, био Лиле Крсмановић, био Нешо, био Мићо, ја, прозвали су га „пјано Мићо“, тако су га звали, имали су они сви неки надимак. Нису они имали право име, сви су неки имали, Јово Мали, звали су њега Мали Јово. Па био Бобан Инђић, био Горан Божић, био му брат Гордан, па Обрад Полуга, па онда био Новак Полуга, био је Средоје Лукић исто, био „Разонода“, то што је, што сам те, био је Неша што је осуђен у Црној Гори, био је и он, па то је, ја мислим око 20, десет, двадесет их је било, колико их је било нисам их видио баш тотално, гледао у очи колико је било већ војске. И то оћу рећи стојим иза тога и, ал био је Велер, био је Бобан онај, Драган Ђекић, био пуковник Зоран, био Цане Липовац, то је то. Извињавам се био Стеван Виларет, Милан Виларет, браћа су.

Председник већа: Добро, и даље.

Сведок Митрашин Глишић: И туј су настале туча, доље да тучу у сали, то је сала велика, огромна, кукају, плачу. Мени овај Божић не да да идем у кухињу никако, не можеш каже да идеш горе, каже остани ту, и ја сам све био док нису почели излазити од... ја, био и Петко Инђић извињавам се. Био је и он. И ја сам све био напољу и шетао, онуда оним тротоаром и они дође и они су тукли ко волове што кажу, не знам ни ја како, ја никад нисам никога туко онако, и они су добили батина и онда изашо Петко Инђић, одоздо из сале, изашли су још троје, петоро је изашло одоздо и они су одоздо опет исто направили ону да не би побегли, учионице у отворене, нема ни једне кваке није било или кључа, да не би побегли у салу. Кад су ишли одозго ја нисам никога мого познат, био је један као циган, као полутан како се зове, био и он ту и то је све крваво, модро, очи крваве, ниси мого никога виђет, ономе једноме што се највише бунио, онај високи њему су крст направили на леђима. Тачно крст нацртали на леђима. И онда су камион, наћерали их у камион и у камиону отишли су, у ком правцу су отишли, ја не знам. Били су и голи, нема ништа на њима није било, само веш, ни чарапе, све су скинули. Било зимско доба фебруар, и све су отишли у камион, и камион је већ кренуо и једно ауто, једно ауто је остало, да ми Милан каже да оно попалим оно доље у сали. И дао ми гориво, да ли је нафта, да ли је бензин, не знам ни ја, дао ми пет литара горива и дао ми неку шибицу. Иди оно каже попали оно све, и они су отишли доље, ја извлачио сам једно три, четири туре ових аљина, извлачио и запалио прву туру и другу туру се враћам већ да палим и ја то запалим, и трећу туру се враћам, и трећу сам већ завршавао

и већ пошо сам четврту, нешто је остало папира неких, шта ја знам, и у међувремену стижу ови одоздо, ће су их повели, после сам ја чуо ће су их повели. Каже наредио Милан и ови, Крсти ће је је их побио. Дошли они горе и ја пошо да идем четврти пут оне папире, пасоше, шта су имали не знам ни ја. И дођем то да саберем, ови један виче немој да идеш доље, сачекај каже. Да ли су покупили новац, да ли злато, ја не знам ни шта су имали доље, ја не знам. И ја узмем, сачекам док су они то поделили између себе.

Председник већа: Видите климу ако може нек искључе поново.

Сведок Митрашин Глишић: Шта су они радили доле међу себе, купили то благо, злато, паре, не знам ни ја шта су покупили и мени су само рекли да сачекам ту, ја кад су они изашли Петко Инђић и још неки дио изашли и шапћу колко је пара остало, да је Милан мало поделио те паре, да није што је требао више да им да, мало им је дао. И они су отишли горе, дио отишли горе на пут, на путу, а овај један дио отишли горе на спрату да кажу Крсти ће је бачена тај, ће су побијени. И туј су се мало расправљали са опет Крстом. Милан наређује сутра да идеш са војском да оно купиш доље, ради шта знаш са њима, виче Крста ће су бачени, побијени, каже у Расминој кући, у једној гаражи, ту је каже побијено, каже ту ћеш их и наћи и они дођу и одоше, нико ништа није галамио, ништа. Е после тога је било расправе око Дамљана Митрашиновића, Крста Папић зове овога главног командата у Вишеграду, ко је наредио Милан да узме камион, каже ја нисам наредио каже Крста каже кунем ти се, ушо у камион, упалио и он је отишо, нисам знао у куд је правцу отишао, узео је војску, потоварила, отишла је војска са њим, ја не знам куд је отишо. И он је утоварио, покупио камион и ту је било галаме дуго, једно два, три дана било је галаме и са Дамљаном и са свима, шта је ту радио. И онда долази други дан Станица да ми, да правимо ручак, био је пасуљ, и она мени прича шта је било преко телевизора, да је гледала те људе из Штрбаца, да је у непознатом правцу отишли, да нису остали, нису отишли у Прелово, отишли су у неком другом правцу и тако жена причала и кувамо пасуљ и таман пијем кафу, кад Душко Божић зове да носим ја кафе горе код Крсте и Уче на вези. И он мени каже донеси ти горе кафу и двије кафе и чај, и ја однесем горе чај и двије кафе, спустим на сто, кад Крста одмах за мном дође, каже изађи вамо Митрашине, ја изађем на ходник, каже иди зови Драгу Чарку, а знам о чему се ради одма, ја одем зовнем Драгу Чарку, реко ти је Крста да идеш на Мушиће. Човек упалио трактор, и бацио ланце и кренуо доље. И у међувремену видим доле пред школом Божидара Видаковића, Илију Папића и Илију и Божидара Видаковића, ту тројицу видим да сједају у „Ниву“ да иду доле у Коталиће на то чишћење. Отишо је Крста, отишо је и Душко возач му, и та тројица доље ошли и Драго. У међувремену па око осам сати долази Милан Лукић, онако који његова мајка, разбацао се ко, не зна од бијеса шта ће више. Оде и пита мене јел дошао Крста, реко јесте, отишо је неђе, не знам ни ја, отишо. Оде горе у Уче, Драгану Симићу, пита Учу да ли је отишо Крста, каже јес отишо је каже давно. И он мене загрли, ајмо да видимо шта си радио ноћас, и ја отишо, загрли ме, остало нека чарапа у уском ходнику и дугме у широком ходнику, остало је дугме. И то обишо, све то обишо и он мене ту загрли и нашо чарапу, шутио је док није дошо на широком ходнику. Видио дугме и он мени пуче шамар, и то полијепо, бољело ме два дана, није било све једно и ја узмем очистим, поново иди оно рибај, ја идем рибама оно поново, очистим оне летве и зид, ће ћеш зид кад упило крв, не можеш га кад је упило крв. Дође и ја му очистим, орибам, ајмо сад доле на смеће да видим шта је, шта си даље урадио, ја на смеће, оно није, оно горело оно као катран, залепило се, не можеш, не море да гори већ, док је било горива оно је горело. После он нађе неђе виле, парошке овако, оволике. Подиже, оно букну ватра, е овако каже да урадиш, ово до мрака да узмеш да очистиш. И ја узмем очистим, и све попалио, нема, ништа није било. И он оде, наљутио, оде даље, нема ништа. У

међувремену враћа се Драго, прво Крста иде први, Драго за њим, свраћа се доље у команду у Прелову, у школи, ова двојица и Душко и Крста отишли горе на спрат код Уче, а ручак иначе треба да буде око пола један, један за њих. Они дођоше на ручак, ручају....

Адвокат Небојша Перовић: Ја се стварно извињавам што прекидам сведока. Јел могу да пређем доле на крају.

Председник већа: Пређите.

Адвокат Небојша Перовић: Ово ради све време.

Председник већа: Санковићу пређите и ви доле ако вам је клима, ако вам је мање.

Адвокат Небојша Перовић: И један у згради ако има, мени су четири пријатеља у болници на кисеонику.

Председник већа: Пређите доле ако сматрате да треба да напустите ви напустите, ја вас нећу спречавати. Изволите наставите даље. Изволте.

Сведок Митрашин Глишић: И дође овај Душко и Драган Симић на ручак и ова тројица већ сједају и ручају.

Адвокат Жељко Санковић: Ја се извињавам што прекидам, ја ћу да напустим суђење. Ја заиста не могу овако да радим, заиста не могу да се сконцентришем на сведочење овог сведока. Стварно, јер нас по новинама доктори, сви нам говоре не клима централна клима, људи умиру, сваки дан умиру, од моје колегинице...

Председник већа: Јел може ово да се искључи.

Адвокат Жељко Санковић: Али већ ради судија сат времена.

Председник већа: Па ништа, направићемо паузу, прећићемо у четворку. Јел слободна четворка? Прећи ћемо у четворку, тамо немате климе, па...

Адвокат Жељко Санковић: Стварно судија, млади људи умиру.

Председник већа: Па ја мислим да је боље овде због размака, дистанце, сад ако оћете да се сабијете...

Адвокат Жељко Санковић: Од колеге....

Председник већа: Само да видим да ли је слободна четворка.

Прекида се главни претрес у трајању од 10 минута.

Прећи ћемо у четворку.

Седите. Сада ће нам сведока довести.

Након паузе у трајању од десет минута,

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се наставља у 10 часова и 40 минута.

Морам да вам кажем две ствари: мислим да је ово веће врло коректно, да брине о здрављу свих учесника поступка, да је заиста обезбедило максималне услове за данашњи рад. Добили смо највећу судницу у згради. Била је довољна дистанца, удаљеност свих учесника у поступку. Што се тиче климатизације, позваћу се на одлуку Градског завода за јавно здравље Београд број 2773/2 од 24.06.2020. године која је достављена суду на тражење Судске управе у вези са климатизацијом. И ту јасно и гласно стоји: „Имајући у виду све напред наведено, тек са почетком периода са повећаним температурама ваздуха 28 степени, може се условно користити централна климатизација уз поштовање одређених мера“. Па сада набрајају, а једна од мера може се користити централна климатизација са рецикулацијом стопосто свежег ваздуха. Управо је такав случај доле код нас у судници број 1. Према томе, ми водимо рачуна не само о здрављу нас, него и свих вас који овде учествујете са нама у поступку и заиста се максимално трудимо. Мислим да су нам много бољи услови доле били. Али, пошто колега Вама смета ево ја сам сада овде ставила, много смо овде ближи, сабијенији. Па сада ево.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ако дозвољавате.

Председник већа: Немојте, нећу да слушам ништа даље.

Адвокат Жељко Санковић: Морам, адвокат Жељко Санковић.

Председник већа: Нећу да расправљам, молим Вас седите.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, ја сам овде директно прозван да ја нешто.

Председник већа: Али Ви сте тражили.

Адвокат Жељко Санковић: Ја сам тражио.

Председник већа: Ви сте тражили.

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте рекли да сте добили одлуку да повремено може да се користи клима.

Председник већа: Седите, молим Вас.

Адвокат Жељко Санковић: Сада кажете нешто друго. Клима је била упаљена сат времена. А ми добијамо информације, ми немамо такве одлуке. Ми добијамо информације...

Председник већа: Ја сам управо рекла да имам.

Адвокат Жељко Санковић: Из средстава јавног... Рекли сте да повремено може да се користи клима. Клима је радила сат времена. Ми добијано информације из средстава.

Председник већа: Хајте, молим Вас, седите, нећемо да расправљамо даље да не губимо време.

Адвокат Жељко Санковић: Знам, судија, али немојте да оптужујете онда мене за нешто.

Председник већа: Нећу да оптужујем него хоћу да Вам кажем да су нам доле били бољи услови. У реду, Вама смета клима. Седите, ево сада ћемо овде да радимо.

Адвокат Жељко Санковић: Не смета мени клима.

Председник већа: Па, рекли сте да Вам смета због рада.

Адвокат Жељко Санковић: Мени смета ова здравствена ситуација која влада у земљи. Мени не смета клима као клима.

Председник већа: Добро, седите, молим Вас. Где је сведок?

Митрашине, морали смо мало да направимо паузу. Настављамо, изволите даље, наставите где сте стали.

Наставља се са испитивањем **сведока МИТРАШИНА ГЛИШИЋА**

Изволите.

Сведок Митрашин Глишић: Дошли смо до Прелова, како се сећам.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Па, вратио се, ако хоћу да поновим, оно Милан Лукић се вратио да узме, да види да ли је Крста дошао доле на Мушиће, да оно очисти лешеве, како каже. Он је отишао горе код Уче и загрлио мене и да види шта сам ја радио. И видео доле и видео на два крв од чизама и оно шта си ово радио, каже, ниси ово ништа очистио. Па, рекох, „очистио сам колико сам могао“. Био је мрак. А била је за вратима она склопка. „Па како ниси видео овде струја, светла има“. Ја у ту салу никад нисам ушао, како је рат почео и нисам ушао и он мени је показао склопку где склопка стоји. „Ево ти“, каже, „иди ово поново обриши, очисти и да је то све очишћено“. И он је отишао од мене. И хајмо сада доле да видимо смеће, шта је било смеће, како је запаљено. Ја одем доле, изгорело је нешто, два метра пламен горело је. Ја дођем и он нађе виле доле у котловници, „ево ти“, каже, он подиже, „ево овако се“, каже, „пали“. Ја га покупим, дигнем, оно стварно изгоре све. А ту прву вече ја сам се уплашио, то је наоружано све, метак на цеви да ме убију, могу да кажем нешто, да заштитим, убили би ме, место њих би ме убили. И шта ја знам, то су, што се каже, људи кукају, плаче, крваре, шта ја знам. Неко нема ни људски око, око се и не види. То је и онда се враћа Драго Папић, овај Драго Чарко и Коста Илић, онај Крста Папић и Душко Божић и ова тројица Божидар Видаковић и Илија Папић и онај Драгољуб. Њих тројица уђоше у кухињу да ручају а ова двојица отишла горе на спрат. И Душко и Учо сишли

доле, Душко се почео смејати, као његов отац, раширио се као да је он ослободио Вишеград, ко да нико није ослободио. Шта је, шта је било, ови се остала тројица смију, али не могу на овога да се смеју. А пита га Станица, „па шта је било?“, „па, Драго, каже, повраћао, каже, хтео Крста да га туче доле што је повраћао, када види оне лешеве“. И ништа, они били са нама и ручали и ова двојица отишли су горе. А ова тројица отишли су кући, свако својој кући. То је што је било. Ја сам то све средио салу и више никад нисам га ни видео.

Председник већа: Кога?

Сведок Митрашин Глишић: Милана, после тога када се то десило те двије вечери, више га нисам ни видео. А јесам после видео ове што довлаче храну одатле, Радомира Шошњара и то.

Председник већа: Да ли би то било све?

Сведок Митрашин Глишић: Све то што сам ту видео.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Али, у ствари, не знам у ком правцу су отишли ти цивили да су побијени, док нису дошли прву вече. Па су рекли где су побијени. А то када су дошли, нисам знао ништа где су побијени били.

Председник већа: А ко је то рекао?

Сведок Митрашин Глишић: Рекао је Милан Лукић и ови који су са њим били горе на спрату.

Председник већа: Добро. Тужиоче, Ваш је сведок, да ли имате питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, имам, судија. Добар дан.

Сведок Митрашин Глишић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Вам треба можда столица?

Сведок Митрашин Глишић: Па, могла би једна столица, ноге ме боле.

Председник већа: Обезбеђење ће дати.

Сведок Митрашин Глишић: Ионако ме боле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када је почео рат, где сте Ви живели?

Сведок Митрашин Глишић: Живео у Прелову.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте били војно ангажовани?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где?

Сведок Митрашин Глишић: У Прелову.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Која чета?

Сведок Митрашин Глишић: Жупљанска.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко Вам је био командир, командант?

Сведок Митрашин Глишић: Био је командант Крста Папић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који Вам је био распоред?

Сведок Митрашин Глишић: Па, када с почетка сам био као курир.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А касније?

Сведок Митрашин Глишић: Касније прешао у кухињу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада ћу да Вас питам за 1993. годину, значи јануар, фебруар, март 1993. године.

Сведок Митрашин Глишић: Да, знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте тада били и где сте тада били?

Сведок Митрашин Глишић: Тада сам био у кухињи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је била кухиња?

Сведок Митрашин Глишић: Била у Прелову.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где у Прелову?

Сведок Митрашин Глишић: Па, с десне стране је била кухиња.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Десно у чему?

Сведок Митрашин Глишић: Код ходника горе, кроз ходник прођеш.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А која је то зграда?

Сведок Митрашин Глишић: Она осам разреда били, учитељи, наставници учили ђаке.

Председник већа: Шта је то, Основна школа?

Сведок Митрашин Глишић: Основна школа.

Председник већа: Аха, добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта сте Ви тамо били?

Сведок Митрашин Глишић: Па, био помоћник куvara.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је био главни кувар?

Сведок Митрашин Глишић: Био Васо Војновић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мало пре сте рекли, ко је још, да ли је још неко радио у тој кухињи?

Сведок Митрашин Глишић: Станица Марковић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је она била?

Сведок Митрашин Глишић: Помоћник куvara, она је као кувала, она је била главна, ја сам нешто био помоћник.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, помињали сте „Отрове“. Јесу они припадали кухињи или коме су припадали?

Сведок Митрашин Глишић: Припадали Жупљанској чети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко су „Отрови“?

Сведок Митрашин Глишић: Радомир Шушњар и Обрен Војновић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је био њихов посао?

Сведок Митрашин Глишић: Њихов посао је да вуку храну на линију.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чиме су вукли храну?

Сведок Митрашин Глишић: Вукли „тамићем“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Тамићем, добро. Који оброк су они, кажете, вукли на линију?

Сведок Митрашин Глишић: Па, вукли ручак и вечеру и доручак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А од та три obroка, који је био кувани оброк?

Сведок Митрашин Глишић: За ручак био кувани пасуљ, рижа, да не набрајам сада то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У тој школи у Прелову, је ли било још нешто смештено осим кухиње?

Сведок Митрашин Глишић: Била је веза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где се налазила веза?

Сведок Митрашин Глишић: На спрату.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли можете да нам кажете чија је то канцеларија некада била и шта је то било? У којој канцеларији, у којој соби се налазила та веза?

Сведок Митрашин Глишић: Па, види од степеништа право овако врата исто као да гледам ове камере.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли пише нешто на тим вратима?

Сведок Митрашин Глишић: Пише „Меда Зубан“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је он?

Сведок Митрашин Глишић: Па, био директор школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Директор школе, добро. Да ли та просторија има прозор?

Сведок Митрашин Глишић: Има.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где гледа тај прозор?

Сведок Митрашин Глишић: Гледа прозор горе према десне стране више, а леве стране Рујишта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то неки пут?

Сведок Митрашин Глишић: Пут, асфалт, ишли аутобуси.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како се са тог пута долази до школе?

Сведок Митрашин Глишић: Долази, из Вишеграда се море доћи путем, сиђеш код школе, а одозго с Рујишта сићи до школе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то равно или узбрдо, низбрдо?

Сведок Митрашин Глишић: Па, равно је, али када силазе доле мало јесте брдешце, када се силази до школе, није велика.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, ако сам разумео, ако се силази са пута Вишеград-Рујиште, према школи то је мало низбрдо?

Сведок Митрашин Глишић: Мало, није баш пуно пад.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Помињали сте Ајдеровац. Где се налази тај Ајдеровац?

Сведок Митрашин Глишић: Ајдеровац са десне стране налази се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када се из Вишеграда долази?

Сведок Митрашин Глишић: Када се иде из Вишеграда.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када се скрене према школи?

Сведок Митрашин Глишић: Према школи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је Ајдеровац?

Сведок Митрашин Глишић: Вода.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чесма или?

Сведок Митрашин Глишић: Чесма.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Питаћу Вас, питала Вас је судија, а ја ћу сада поново да Вас питам, рекли сте да познајете Милана Лукића?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одакле га познајете?

Сведок Митрашин Глишић: Па, познајем га, ишао је са мном у школу, он је мало млађи, ја сам касније, не могу ја све детаље причати за мене.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли му знате родитеље?

Сведок Митрашин Глишић: Знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како се зову?

Сведок Митрашин Глишић: Миле и Ката.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли познајете Гојка Лукића?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу неки род Милан и Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, да ли су они род, Милан и Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: А јесу, браћа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рођена или од тетке?

Сведок Митрашин Глишић: Браћа рођена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рођена. Одакле су они Лукићи?

Сведок Митрашин Глишић: С Рујишта.

Заменик тужиоца за ратне злочине: С Рујишта. Да ли познајете Јову Липовца?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта знате о Јови Липовцу, одакле је он?

Сведок Митрашин Глишић: Па и он је с Рујишта одозгор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли му знате породицу?

Сведок Митрашин Глишић: Отац му је радио у шумарству.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли знате Душка и Љубишу Васиљевића?

Сведок Митрашин Глишић: Знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одакле су они?

Сведок Митрашин Глишић: Из Ђуревића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте познајете и Драгану Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте упознали Драгану Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем њу Драгану Ђекић када је дошао Рики из Ужица, она је била са Рикијем можда десет, петнаест дана и она је напустила Рики и Рики је отишао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то било пре рата или за време рата?

Сведок Митрашин Глишић: Па, када је, овај рат још трајао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када је почео рат?

Сведок Митрашин Глишић: Почео рат.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како је изгледала Драгана?

Сведок Митрашин Глишић: Па, она је била мала, онако мршава, као глиста. Сада је не бих могао такорећи толико ни познати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате, питаћу Вас Милан, јел сво време живео ту или је негде отишао?

Сведок Митрашин Глишић: Па, он је завршио школу управо Основну. Он је отишао, ја сам то чуо, после тога отишао је преко границе негде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте, како сте рекли да се звао директор школе?

Сведок Митрашин Глишић: Медо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је са њим данас?

Сведок Митрашин Глишић: Убио га Милан у туђој кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Ви кажете ишли сте у исти разред. Да ли се сећате учитељ који је, учитељица?

Сведок Митрашин Глишић: Шефкет је био.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је са њим данас?

Сведок Митрашин Глишић: Па, убио га Милан у Косову Пољу горе у једној кући српској.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли је Милан ишао у ту школу?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, ишао је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Прелову?

Сведок Митрашин Глишић: У Прелову Основну завршио школу, одатле отишао, да ли је ишао даље у Вишеград, то ти ја не могу рећи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Ви, у којој сте школи са њим били, у тој или у некој другој?

Сведок Митрашин Глишић: У четвртом разреду горе у Клашнику.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У Клашнику, добро. Јесам Вас то питао, да, ко је радио у тој вези?

Сведок Митрашин Глишић: У школи?

Заменик тужиоца за ратне злочине: У школи?

Сведок Митрашин Глишић: Драган Симић, Учо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је имао неки надимак?

Сведок Митрашин Глишић: Учо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Учо? Да ли га је неко мењао?

Сведок Митрашин Глишић: Душко Божић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је Душко Божић?

Сведок Митрашин Глишић: Душко Божић је био командир возача Крсте Папића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Командир возача или возач Крсте Папића?

Сведок Митрашин Глишић: Возач.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Возач. А Крста Папић је био шта?

Сведок Митрашин Глишић: Командант те Жупљанске чете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је имао заменика?

Сведок Митрашин Глишић: Микан Илић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А како је то, возач, зашто возач мења везисту?

Сведок Митрашин Глишић: Па, Драган Симић иде некада на туширање кући, има право, имали смо ми право по седам дана, зависи од неке узбуне.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Хајде, сада ћу да Вас питам, у које доба, мада сте то рекли, у које доба долазе ови „Отрови“, како их Ви зовете и возе храну?

Сведок Митрашин Глишић: Ове празне судове.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, када возе ручак?

Сведок Митрашин Глишић: Око дванаест, пола један, зависи, пола један, дванаест, ту треба да крене.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када враћају те судове?

Сведок Митрашин Глишић: Враћају око пет сати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Око пет сати?

Сведок Митрашин Глишић: Ово је зимско доба, фебруар.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада ћу да Вас вратим на оно што сте говорили. Тог дана 27. фебруар 1993. године, да ли су дошли „Отрови“ да врате судове?

Сведок Митрашин Глишић: Јесу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, колико је сати било?

Сведок Митрашин Глишић: Па, да ли је било пет, нисам имао сата, никада у кухињи и није ми било да нађем тај сат.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су „Отрови“ када су истоварили те судове, да ли сте Ви те судове све унели у кухињу?

Сведок Митрашин Глишић: Па, јесмо један део унели, а један део нисмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је било са „Отровима“, јесу ту били или су отишли?

Сведок Митрашин Глишић: „Отрови“ су мало били, викао је онај Радомир Шушњар, Станица, својој снаји, да иде кући, да не буде, да гледа шта је Милан довукао. И рекао у очи Милан, овај Радомир Шушњар шта је довукао Милан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте то чули?

Сведок Митрашин Глишић: Чуо сам, стојим крај њих исто овако кад стоји.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Сад, када је тај други камион што се заглавио код Ајдаровца, да ли је овај мали камион „тамић“ који су...

Сведок Митрашин Глишић: „Отрови“?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, да ли је он отишао или је био ту?

Сведок Митрашин Глишић: Отишао је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Отишао је.

Сведок Митрашин Глишић: Отишао је он, ухватио десну страну и он је отишао, није гледао како је се он заглавио, да је овај отео, не би чупао овога камиона.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесам Вас то добро разумео, да ли се овај други камион заглавио зато што се мимоилазио са тим?

Сведок Митрашин Глишић: Не, он је прије слетео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А пре је слетео, добро. Ви сте рекли кога сте отприлике видели код камиона када сте дошли. Отишли сте код...

Сведок Митрашин Глишић: Код Милана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Код, не, отишли сте до камиона, па Вас је Милан послао да одете до Косте да...

Сведок Митрашин Глишић: Па, отишао сам, па видео ме Милан да ја идем одоздо, нема никог у школи, само сам ја ту. И казао, „иди зовни оног Косту Илића да извуче трактор“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да трактором извуче камион?

Сведок Митрашин Глишић: Да га трактор извуче на пут горе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то већ које време било, дан, сумрак, мрак?

Сведок Митрашин Глишић: Мрак био. Па знате како је зимско доба, фебруар, већ у четири сата мрак.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И Ви одете код Косте?

Сведок Митрашин Глишић: Одем код Косте, позвоним му на врата и Коста изађе, „шта је, Митрашине?“, рекох, „Милан зове те да извучеш камион“. „Ђе му је камион?“, па, „доле код Ајдаровца код чесме“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте мало пре да сте видели да су код Косте били Крста Папић и Душко Божић.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како сте то видели?

Сведок Митрашин Глишић: Па, видео га сам с леђа и видео сам му кола.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је ту био неки прозор или?

Сведок Митрашин Глишић: Прозор онај није, онако мали, није мали, велики је прозор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је горело светло унутра?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте и вањска и унутра.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте кроз прозор видели?

Сведок Митрашин Глишић: Кроз прозор видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И кажете Коста је отишао по трактор?

Сведок Митрашин Глишић: Отишао је по трактор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то трактор са приколицом или без приколице?

Сведок Митрашин Глишић: Без приколице.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Без приколице. А Ви јесте журили у школу назад или?

Сведок Митрашин Глишић: Па, ја сам кренуо највише главним путем и спуштам се доле према Ајдеровцу, он је већ мене стигао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, ко је стигао пре до камиона, Ви или он?

Сведок Митрашин Глишић: Стигао је Коста.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е, можете ли да нам опишете, како је то трактор извукао камиом, вожњом уназад, унапред, како?

Сведок Митрашин Глишић: Назад, горе према Вишеграду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, узбрдо?

Сведок Митрашин Глишић: Узбрдо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако сам то добро разумео, да ли то значи, који део трактора је закачио који део камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Задњи крај је закачио камион и трактор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је из прве успео да се извуче?

Сведок Митрашин Глишић: Није могао, почео је шлафовати. Онда је неке наредио, четворица, петорица да стану на трактор, да извуче тај камион .

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да би били тежи?

Сведок Митрашин Глишић: Да би били тежи, да не би вагнуло.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И онда је успело?

Сведок Митрашин Глишић: Успело је то да ураде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Чуо сам да сте рекли да је Милан бацио неку канту са?

Сведок Митрашин Глишић: Бацио је канту, да ли је нафта, да ли је гориво, ја не знам, нисам гледао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је узео то после?

Сведок Митрашин Глишић: Узео је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта је онда радио Коста?

Сведок Митрашин Глишић: Ставио је пред собом под ногама и отишао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Отишао је. Добро, е, шта је онда било са камионом?

Сведок Митрашин Глишић: Па, извукао се камион и он је отишао наниже према школи и оној Јабуци, отишао је наниже.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И рекли сте да је стао ту испред школе. Како је стао, како се зауставио, у ком положају сада Ви видите камион?

Сведок Митрашин Глишић: Окренуо се мало наниже и онда се наћерао горе до врата скроз, као да нису оне странице.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Којом страном?

Сведок Митрашин Глишић: Задњом страницом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Задњом страном. А да ли је било ту још возила?

Сведок Митрашин Глишић: Била су двоја кола, напред су стајала испред кабине. Нису прилазили никако вамо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се разумете Ви у аутомобиле, у марке аутомобила?

Сведок Митрашин Глишић: Слабо, ја нисам возач и слабо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате можда које боје су били ти аутомобили?

Сведок Митрашин Глишић: Не, не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Е сад, Ви сте, могу ли поново да Вас питам, када сте се спустили до камиона, колико сте видели отприлике, рекли сте Милан је био са неким, колико је људи са Миланом, војника било, отприлике?

Сведок Митрашин Глишић: Они су прво направили...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, само ми реците отприлике колико војника?

Сведок Митрашин Глишић: Па, видео Бобана Инђића, Милана Лукића, Гојка Лукића, Јову Липовца, он је с леве стране стајао, а ја, он је стајао, звали су га „мали човек“. То нема шта да крије, читава чета га звала „мали човек“, ево „малог човека“. И био је ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Можете само да нам набројите кога сте све ту видели? Па ћу да Вас питам после да ли сте видели можда шта су радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па, видео, ако хоћете ово што сам Вам први пут рекао, укупно све ја могу све да Вам набројим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, хајде, ако Вам није тешко.

Сведок Митрашин Глишић: Видео сам Нику Вујчића, Разоноду, Обрада Полугу, Новака Полугу, Митра Четника, Нешу што је био у Црној Гори, Мићо, Пијано, тако су имали надимак, Вларет Милован и Вларет Стево, Вилер Крсмановић, Драган Лакић и пуковник Зоран и био Зоран онај Цане Липовац и био Петко Инђић и био онај Горан Божић и био Гордан Ован и био је Додар Ристић и био је Радојица Ристић. То су браћа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хајде да Вас питам, да ли је био Милан Лукић?

Сведок Митрашин Глишић: Био је Милан Лукић. Ја сам мало и била Драгана Ђекић ту и код Милана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је био Средоје Лукић?

Сведок Митрашин Глишић: Средоје Лукић, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поменули сте када сте дошли, када Вас је судија питала, код камиона када сте дошли, да је био, да су ту били Душко и Љубиша.

Сведок Митрашин Глишић: Душко и Љубиша, били су и они.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да. Да ли је био Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, ја сам то рекао, ја мислим да сам прво рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Мислим сада Вас ја питам ту код камиона, ту испред школе, да ли су сви ти људи?

Сведок Митрашин Глишић: Па, испред школе, то и говорим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, хајде онда овако да Вас питам. Кажете, ево Јову Липовца, хајде прво Вас да питам, где сте Ви стајали када сте дошли?

Сведок Митрашин Глишић: Са десне стране, до возача.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са десне стране, гледано према школи?

Сведок Митрашин Глишић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са предње стране или задње стране камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Задње страна.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, Ви сте ту поред врата школе?

Сведок Митрашин Глишић: Да, поред врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где је Јово Липовац?

Сведок Митрашин Глишић: Он је био преко пута мене, ја га видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта је радио?

Сведок Митрашин Глишић: Па, шутао ногама и кундаком гађао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кога?

Сведок Митрашин Глишић: Па, цивиле, не знам цивилима имена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, цивиле. А шта је била наредба, шта треба да се ради са цивилима?

Сведок Митрашин Глишић: Па, да се иде брже и да се направи онај шпалир, исто да овце не би побегле на страну, да се затворе врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, добро, онда да Вас питам. Да ли сте видели Гојка?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: Само моменат, тужиоче, реците.

Адвокат Небојша Перовић: Председнице, ја морам да скренем пажњу на начин постављања питања заступника јавне оптужбе које су крајње сугестивна и упућују на одговор. Пример, претпоследње питање је било, како је гласила наредба. Значи, пре тога уопште не пита сведока да ли има сазнања за наредбу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекао је пре тога да је Милан Лукић наређивао.

Адвокат Небојша Перовић: Сада у низу питања која су постављена значи изволите набројите ко је био присутан, сведок набраја ко је био присутан и онда када застаје, више се не сећа ко је био присутан, онда тужилац даље помаже у томе да се присети оптуженог да је био присутан.

Председник већа: Добро, хајте тужиоче, молим Вас, немојте сугестивна питања. Него питајте да ли је овај, да ли, разумете, не сугестивна,

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је била нека наредба везана за цивиле, како да излазе и како да се крећу?

Сведок Митрашин Глишић: Па, Милан наређује и Лукић и Гојко Лукић и ови са њим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Е сада да Вас питам...

Председник већа: Он је већ набројао у свом исказу све, Ви га сада поново питате. Али добро, хајмо даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада га питам, рекли сте за Јову Липовца. Питам Вас, у том тренутку када цивили излазе, да ли видите Гојка Лукића и где је он и шта ради?

Сведок Митрашин Глишић: Па, од Јове Липовца можда нема два метра горе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то ван школе или у школи?

Сведок Митрашин Глишић: У школи, унутра.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Унутра. И шта ради Гојко?

Сведок Митрашин Глишић: Па, и он шута некога ногама, гађа кундаком, да Вам право кажем, нисам смео да гледам, неких двадесет цивила.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а Душко и Љубиша, мада Љубише нема, али да ли сте њих видели?

Сведок Митрашин Глишић: Видео сам, али негде, као негде око средине.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте видели, да ли они нешто раде?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам могао, нису имали светло у ходнику.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли видите Драгану Ђекић?

Сведок Митрашин Глишић: Драгану Ђекић видим како галами, јебе усташку мајку, како да кажем, исто да се изразим, не могу да се изразим, као галами, скичи, шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли она удара некога?

Сведок Митрашин Глишић: Удара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чиме?

Сведок Митрашин Глишић: Кундаком.

Заменик тужиоца за ратне злочине: У који део тела?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам ја могао ићи за њима, нису ми дали.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Поменули сте, то ћу Вас питати, Мића Пиано како Ви кажете. Да ли Ви познајете њега?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте га упознали, када сте га први пут видели у животу?

Сведок Митрашин Глишић: Ту прво вече сам га видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви тада знали ко је он или нисте?

Сведок Митрашин Глишић: Па, чуо сам од Митра Четника што је умро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте се касније са њим упознали на неки начин и чули боље о њему?

Сведок Митрашин Глишић: Када је прошло ово.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када је прошао рат.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам, познавао сам се са њим и седео сам, попијемо по пиво или нешто, сок неки, тако нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате, где је он живео после рата?

Сведок Митрашин Глишић: Живео у Вишеграду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате да ли се оженио?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, оженио се.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Са ким?

Сведок Митрашин Глишић: Са овога одозго иза Бање, горе, оженио се од онога Шушњара, старац му се зове Радован.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Радован, да. Добро, да ли је радио негде?

Сведок Митрашин Глишић: Радио шумарству, у Вишеграду радио у шумарству.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чекајте, а које је он струке био?

Сведок Митрашин Глишић: Па, секач.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питам за Мићу Пиано?

Сведок Митрашин Глишић: А, био бравар.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, где је радио?

Сведок Митрашин Глишић: Радио је на Централи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Онда сте побркали са неким другим, да је радио у шумарству.

Адвокат Небојша Перовић: Молим Вас, председнице.

Председник већа: Добро, то је коментар, немојте то. Седите. То је коментар, немојте, дајте питања конкретно.

Адвокат Небојша Перовић: Говори сведоку, побркали сте. Ово је утицај на сведока, ово је кршење ЗКП.

Председник већа: Добро, Перовићу, ево констатовано је. Да чујемо даље питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Сада Вас питам, да ли сте Ви видели да ли су Душко Божић и Крета Папић дошли у школу?

Сведок Митрашин Глишић: Јесу, али не знам са које стране.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате, када су дошли у школу?

Сведок Митрашин Глишић: Па, они су дошли, има негде пречице од Косте Илића травњак неки од штала па су сишли доле, а асфалтом нису дошли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи, Ви колико сам разумео, нисте видели одакле су дошли?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли су уопште били тог дана након што су цивили уведени у салу, да ли су Крета Папић и Душко Божић били у школи?

Адвокат Небојша Перовић: Опет приговарам, председнице, молим Вас да реагујете, да заштитите овај поступак, да буде крајње законит. Овде је апсолвирао тужилац питање и појаснио. Значи не пита га да ли је, да ли му је познато, да ли је видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекао је све, молим Вас све је рекао.

Председник већа: Молим Вас, тужиоче, дајте конкретна питања. Немојте сугестивна, он је већ испричао човек. А Ви ако хоћете још нешто да разјасните, конкретно питање, да ли, како и то.

Адвокат Небојша Перовић: Хвала.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Питам, питао сам, да ли је видео када су дошли у школу, није видео, питам да ли су били у школи, то је било питање, нема

конкретније него то, да ли су били у школи Крста Папић и Душко Божић тог дана када су цивили уведени унутра? Једноставно питање.

Сведок Митрашин Глишић: Па, јесу били, касније су дошли, нисам видео куд су дошли, да ли су дошли с мојих леђа или ја не знам.

Председник већа: Добро, то сте и рекли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада ја следеће питање. Како знате да су они у школи, а нисте видели да су дошли у школу?

Сведок Митрашин Глишић: Па, ја сам био напољу и слушао сам, отворио сам прозор и чујем Крсту и Душку већ почели причати о тим стварима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где Ви стојите па то чујете?

Сведок Митрашин Глишић: Па, стојим испред врата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто нисте ушли у школу?

Сведок Митрашин Глишић: Не да ми овај Горан Божић.

Председник већа: То је рекао, то је све рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Обзиром да је зимско доба, како Ви чујете?'

Адвокат Небојша Перовић: Ја се извињавам, не желим да будем непристојан и не желим да скачем.

Председник већа: Испричао је то и без питања.

Адвокат Небојша Перовић: Али молим Вас, тужилац поставља питање зашто нисте ушли у школу? Сведок каже...

Председник већа: Па, добро, шта, има право да пита.

Адвокат Небојша Перовић: Не може то, откуд зна.

Председник већа: Има право да пита. Седите молим Вас, хајте да чујем даље, да чујем даље питања.

Адвокат Небојша Перовић: Судија, у основном смислу не може сугестивна...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како су сугестивна?

Председник већа: Није сугестивно, он пита лепо, зашто, то је питање, није уопште сугестивно. Не каже да сугерише.

Адвокат Небојша Перовић: А откуд зна тужилац да није.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па зато што је рекао да му Душко није дао да уђе у школу.

Председник већа: Слушајте, молим Вас, тишина, тужиоче наставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, питање, обзиром да је зимско доба, Ви сте испред, колико сам схватио, испред улаза у школу, испод тог прозора?

Сведок Митрашин Глишић: Испод.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како Ви чујете сада шта се дешава, шта се говори горе?

Сведок Митрашин Глишић: Па, дешава се, отворен прозор, он је вечито отворен прозор. Драган Симић Учо није дао да пуши никоме горе. Морао је бити прозор у њега стално отворен. Само када треба да спава, затвори прозор.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је било грејања неког?

Сведок Митрашин Глишић: Била она велика пећ, већа од овога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Сада ћу да Вас питам, да, онај Мића Пиано, враћам се сада, у моменту када цивили излазе из камиона, да ли Ви њега видите, тог Мићу Пиану?

Сведок Митрашин Глишић: Па, ја сам се окренуо горе према насељу, према путу горе, он је био за мојим леђима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Судија за претходни поступак: Он је пушио цигару, ја га нисам познао тога човека, ни ко је, ни шта је. И он је испушио цигару, већ када су ови ушли горе до пола. Он је отишао за њима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Сад, да ли се, док чујете гласове горе Крсте Папића и Душка Божића, горе чујете у тој соби везе, да ли се неко, да ли је неко још одлазио горе?

Сведок Митрашин Глишић: Одлазио је Бобан Инђић, Обрад Полуга, њих је требало пет да буду. И Обрад Полуга је ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је Милан Лукић био?

Сведок Митрашин Глишић: Лукић Милан и...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, како Ви то знате, чујете или видите?

Сведок Митрашин Глишић: Па, видим га ја када пролази одозго из сале, видим и када пролази онде, степениште има и горе иду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули тај разговор горе, када су се попели? Ко са ким прича?

Сведок Митрашин Глишић: Крста Папић највише са Миланом прича.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта му каже?

Сведок Митрашин Глишић: Каже, „Што си их довео овде у Прелово, што ниси негде на друго место, побио те које си хтео“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта он каже?

Сведок Митрашин Глишић: Он нешто њега је послао у пичку материну и шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И кажете, вратили су се после и салу?

Сведок Митрашин Глишић: Вратили су се поново у салу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Док су они горе били, да ли се чуло нешто из сале?

Сведок Митрашин Глишић: Чује се јаука.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када су се вратили у салу, да ли се и даље чују јауци?

Сведок Митрашин Глишић: И даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Колико је то отприлике трајало? Рекли сте да су дошли, када су „Отрови“ отишли око пет, пола шест, колико су отприлике ти цивили били у сали?

Сведок Митрашин Глишић: Па, око сат, ту је негде, сат и нешто.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Када су изашли, то сте описали, хоћете опет, кажете били су само у доњем вешу. Када кажете доњи веш, то има и мајице и гаћице или?

Сведок Митрашин Глишић: Нема, само гаће, да се баш толико не изражавам, само гаће.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу нешто причали?

Сведок Митрашин Глишић: Ништа, сви су оборили главе, не знају где су дошли.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Председник већа: Па, причао је да су били у вешу. Перовићу, у чему је проблем? Веш може да буде и мајица и гаће. Може да буде само гаће. Првом приликом сведок је

лепо рекао, били су у вешу. Сада тужилац пита, јесу имали и мајице и гаће. У чему је проблем, у чему је проблем, питам Вас?

Адвокат Небојша Перовић: Ево сада ћу да кажем у чему је проблем.

Председник већа: У чему?

Адвокат Небојша Перовић: Зато што свако питање у овом делу поступка...

Председник већа: Седите, молим Вас, није тачно, ја Вам кажем да није тачно. Седите, изволите.

Сведок Митрашин Глишић: Извините, само реченицу. Па ја не могу рећи да су били голи, има и женскиња овде.

Председник већа: У реду је, сведок, не морате да објашњавате, одговарајте на питања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли су ципеле имали?

Сведок Митрашин Глишић: Нису, боси били.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Боси, добро. Да ли је било неке приче, како су се они попели у камион?

Сведок Митрашин Глишић: Била су два војника горе. Дао је руке.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли то неко наредио да се попну?

Сведок Митрашин Глишић: Наредио је Милан и још ко је наредио, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И како, дају им руке и шта?

Сведок Митрашин Глишић: Пењу се и горе седају по ко ће, по патосу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу нешто говорили тада?

Сведок Митрашин Глишић: Остало је једно ћебе и да као један тражио да се покрије, зима му. И рекли су, не треба теви више ћебе, баци то ћебе. И бацили су ћебе то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И бацили где?

Сведок Митрашин Глишић: Па, бацили испред камиона.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Та војска Миланова, колико сам разумео, је дошла у том камиону и у она два аутомобила?

Сведок Митрашин Глишић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И сада када одлазе, последњи остаје, ко, Милан и, да ли је био још неко са њим?

Сведок Митрашин Глишић: Остаје Милан и остаје Вилер Крсмановић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је био Бобан ту?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Сад стварно, тужилац каже, последњи остаје Милан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, зато што је рекао да му је Милан рекао да спали...

Адвокат Жељко Санковић: Али рекао је да је Милан, али није рекао да је последњи остао. Значи он наводи овде сведока да каже да је Милан последњи остао.

Председник већа: Добро. Констатовано је...

Адвокат Жељко Санковић: Сведок није ни рекао ко је последњи остао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, добро.

Председник већа: Санковићу констатована је Ваша примедба, снимљено. Да чујем тужиоце даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако је тако, прихватам. Ко је последњи ушао у ауто и отишао?

Сведок Митрашин Глишић: Па, остао је најзадњи Милан и Вилер и Бобан Инђић да ми нареде да чистим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли су сви који су дошли војници и отишли из школе?

Сведок Митрашин Глишић: Отишли сви, у камион, кола, шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сада када су отишли десно, када су отишли, на коју страну... не разумем ово шта пише, овај...

Председник већа: Добро, хајте, рекли су, отишли су из школе, ајте питајте на коју страну или шта?

Заменик тужиоца за ратне злочине: На коју страну, на десно или на лево?

Сведок Митрашин Глишић: На десно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је према где?

Сведок Митрашин Глишић: Према Вишеграду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А где се налазе Мушићи?

Сведок Митрашин Глишић: А Мушићи се налазе према Вишеграду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Сугерише ми Новак да питам за повреде на цивилима, а он је то већ објаснио. Али ајте поновите, да ли је било повреда на цивилима?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Заменик тужиоца за ратне злочине: По којим деловима тела?

Сведок Митрашин Глишић: По леђима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекли сте, нешто сте помињали, да ли је било на лицу?

Сведок Митрашин Глишић: Било је, по лицу и модро и криво, ниси могао да их познаш...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не зато што је рекао...

Председник већа: Он је то све причао. Он је причао да су били криви, да су били, све је причао.

Адвокат Горан Нинић: Судија, или се понавља тужилац, ви гледајте правите проблем...

Председник већа: Добро, немојте да понављате, него дајте конкретна питања.

Адвокат Горан Нинић: Тужилац се или понавља а онда наводи сведока на чињенице које су њему битне.

Председник већа: Молим Вас, тужиоче, дајте конкретна питања. Оно што је рекао, рекао је, не морамо поново.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, потпуно је у праву бранилац. Ја тачно хоћу да суд чује оно што је нама битно.

Председник већа: Па добро, чули смо шта је рекао.

Адвокат Горан Нинић: Не можете наводити сведока, уосталом...

Председник већа: Ми смо чули.

Адвокат Горан Нинић: Постављањем сугестивних питања. У основном испитивању се крши закон.

Председник већа: Ми смо чули, чули смо, сведок је лепо причао, све о догађају. Ајте само конкретна питања ако имате нешто да се разјасни, нека нова, да не понављамо сада поново, ушли, изашли, шта је било и тако даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, сада хоћу ово да Вас питам. Када је Милан Лукић Вама наредио да спалите и да очистите салу, јесте ли Ви чистили ту салу?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: И то је рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте ушли у салу, да ли је било светла у сали?

Сведок Митрашин Глишић: Није било светла.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А шта је било?

Сведок Митрашин Глишић: Била је нека свећа, ено онде где је стуб вако, оволика коцка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А зашто нисте упалили светло?

Сведок Митрашин Глишић: Па, јесам знао где стоји та клопка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Ко Вам је показао где се налази та склопка?

Сведок Митрашин Глишић: Па, када се то Милан вратио одозде, онда ми је показао где је склопка.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Шта је проблем?

Председник већа: Шта је проблем? Пита ко Вам је показао?

Адвокат Небојша Перовић: Па, у последњој изјави четири реченице каже, да вам Милан каже да је склопка, ту, одмах показао.

Председник већа: Микрофон, Перовићу.

Адвокат Небојша Перовић: Тужилац га испитује на последње четири реченице, где је он поновио. Ово је Одељење за ратне злочине Вишег суда у Београду. Тужилац овде понавља исказ сведока који је саслушан, са којим је разговарао петнаест пута пре тога и који је испитан десет пута до сада. И седимо овде и имамо корону, а он нас задржава сат времена. Ниједну чињеницу није разјаснио која није већ речена од стране сведока.

Председник већа: То је Ваша примедба.

Адвокат Небојша Перовић: И плус приде, поставља питања на која указује и из којих проистиче одговор.

Председник већа: Добро.

Адвокат Небојша Перовић: Значи потпуно злоупотреба процесних овлашћења тужиоца за ратне злочине.

Председник већа: Добро, конкретна питања ако нешто није рекао, он је давао човек исказ, објашњавао је. Ако још нешто треба Вама за разјашњење, дајте да не понављамо сада поново.

Адвокат Жељко Санковић: Извините. Ево сад долазимо у једну ситуацију врло специфичну. Ми имамо Мићу који је давао изјаву пре и овог сведока који је саслушан више пута. Нигде није спомињао ту склопку. Пошто Тужилаштву не одговара да није било струје, а овај сведок је децидно рекао да није било струје у сали. Никад није спомињао склопку. Ми имамо сада овде на овом претресу давање лажног исказа је кривично дело.

Председник већа: У реду, седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Молим Вас, ово је претња сведоку.

Председник већа: Молим Вас да чујем даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ово је претња сведоку, управо да се то разјасни, та разлика.

Председник већа: Тужиоче, имате ли конкретних питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Има конкретних питања.

Председник већа: Да чујем још.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ту ноћ када се Милан Лукић вратио, када сте објашњавали да су отишли у салу, да су делили плен, то сте нам испричали, да су изашли неки незадовољни из сале, јер је...

Председник већа: Дајте конкретно питање, немојте препричавати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Управо да не бих понављао сва та питања.

Председник већа: Конкретно питање.

Адвокат Небојша Перовић: Председнице, заштитите законитост у Републици Србији.

Председник већа: Седите, Перовићу, ево да ли чујете да му кажем конкретно питање. Немојте сада причати шта је било, све смо чули, него само конкретно питање. Шта хоћете да га питате, само конкретно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ту ноћ када се Милан Лукић вратио и када се попео горе у везу...

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, молим Вас...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли....

Адвокат Ђорђе Дозет: Заштите стварно примену ЗКП.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је чуо разговор...

Адвокат Ђорђе Дозет: Ово нема смисла. Цабе то што Ви кажете да је констатовано то наша примедба, не значи ништа. Постоји начин да се тужилац уведе у ред.

Председник већа: Добро, седите. Молим Вас, опомињем тужиоца дајте конкретно питање, опомињем Вас на конкретна питања да поставите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја када постављам конкретна питања, Ви мени кажете да питам само што није било.

Председник већа: Па, знам, али немојте сада...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али ја да бих питао нешто што није било, ја морам да му објасним које је то део његовог исказа.

Председник већа: Хајте, да чујемо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Управо то.

Адвокат Небојша Перовић: Не може сведоку да објашњава.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Онда ме пустите да га питам редом. Да ли се Милан Лукић те вечери пео горе у везу?

Сведок Митрашин Глишић: Није се пео, отишли су прво у салу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, а да ли се после сале пео?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И да ли је са неким причао?

Сведок Митрашин Глишић: Причо са Крстом Папићем и са Учом и Душком Божић.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И како изгледа тај, шта сте чули у том разговору?

Сведок Митрашин Глишић: Чуо је...

Председник већа: Да ли је чуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам чуо, био сам напољу и нешто сам се најежио, био сам нервозан, препао се. Пита га Крста Папић, „ђе си их одвукао“, реко је „ено их у Расимовој кући доле побијени, ујутру да их очистиш“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ето то је мени суштина била.

Председник већа: Добро, шта је Вама, питајте питања, пустите шта је Вама, то ћете када будете завршну реч причали. Шта је Вама, дајте питања конкретно, немојте сада да коментаришете шта је Вама битно, шта није. То Ви знате најбоље. Ајмо, има ли још питања?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Има, судија питања мислим.

Председник већа: Ајмо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када сте отишли код Драга Чарка, сутра...

Адвокат Небојша Перовић: Ја ћу да напустим судницу!

Заменик тужиоца за ратне злочине: Напустите судницу.

Адвокат Небојша Перовић: Ја овом овде не желим да присуствујем. Ето.

Председник већа: Па, напустите, ако сматрате да треба, Ви напустите. Шта ја сада треба да радим? Човек објашњава да би поставио питање, у ком делу хоће питање. Изволите.

Адвокат Небојша Перовић: Па не може, ако не зна да поставља питања, нека седне.

Адвокат Горан Нинић: Може се позвати на његов исказ, може се...

Председник већа: Па, управо се позива на његов исказ. Он се позива на његов исказ. Каже, када сте отишли код, хајде да чујемо, код Драга.

Адвокат Небојша Перовић: Па ово је кафански разговор нисте при суду..

Председник већа: Перовићу, тишина. Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да, нисам чуо да се адвокат Перовић извинио што је закаснио данас.

Председник већа: Добро тужиоче, дајте питања сад, молим Вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, него кад већ говори о кафанском разговору...

Председник већа: Дајте питања молим вас, конкретна.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да се навраћа у суд као у кафану. Кад га нисте казнили, онда када је у фебруару одложено саслушање овог сведока.

Председник већа: Тужиоче, молим Вас питања конкретна сведоку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ако то треба да служи да мене изнервира, да ме деконцетрише, да овог сведока, човека уплаши, онда то разумем. Али будите храбри па то реците.

Председник већа: Хоћемо ли питања сведоку?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хоћемо питања сведоку.

Председник већа: Ајде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте рекли Драгу Чарку када Вас је Крсто Папић послао код њега?

Сведок Митрашин Глишић: Па, ето отишао је горе у двориште код, да нешто ради по дворишту, има пилад, има шталу и шта ја знам, зове нас Крста, идете на Мушиће. Мене питао човек, и зашто да иде, ни како да иде. Ево каже, сада ћу да палим трактор. Упалио је трактор, сишао сам за њим, „Нива“ се већ пали из школе одоздо, седа Душко, седа Крста, седа Драгољуб Папић, Илија Папић, Божидар Видаковић. Тај Божидар Видаковић је умро,

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли знате зашто је Драго Чарко повраћао на Мушићима?

Сведок Митрашин Глишић: Повраћао шта је видео лешеве.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: То је све рекао, понављамо се кроз питања. Хајте нешто што није рекао или нешто да се разјасни, то је човек рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате, како су ти лешеве, шта је рађено са тим лешевима?

Сведок Митрашин Глишић: Па, вучено трактором и на Дрину.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко Вам је то рекао?

Сведок Митрашин Глишић: Па, рекао, сви причају да су одвучени на Дрину и знам које место.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се зато Драго Чарко љутио?

Сведок Митрашин Глишић: Па, љутио што су људи кржави, исечени, шта, не могу ја сада да лажем и не измишљам. Видели људе кржаве.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви после причали са Драгом Чарком?

Сведок Митрашин Глишић: Драго Чарко није са мном проговорио двадесет дана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зашто?

Сведок Митрашин Глишић: А што сам га ја зезнуо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како сте га зезнули?

Сведок Митрашин Глишић: Тако што сам му ја рекао, што му нисам рекао одмах на лицу места зашто је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли су та тела која су бачена у Дрину отпловила? Мало пре је рекао да су бачена у Дрину.

Адвокат Небојша Перовић: Адвокат Небојша Перовић. Морам да укажем да заступник јавне оптужбе по који пут у току испитивања овог сведока, поставља сугестивна питања, наводи сведока на одговор и поставља питање тако да сведок није навео на ту чињеницу и околност, а тужилац у питању указује да је сведок навео ту чињеницу и околност. Конкретно у последњем случају, сведок се изјаснио да су тијела била крвава и да су одвучена трактором из те куће, није споменуо ни Дрину и није ни споменуо да су тела бачена.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Споменуо је, извините, споменуо је.

Адвокат Небојша Перовић: Сви видимо шта је циљ заступника јавне оптужбе. А то је да кроз овог сведока жели да докаже да тела која не постоје, значи ово је спорно управо двадесет година ово не може да се води из разлога, зато што нема оно основно да би се доказало постојање овог кривичног дела, нема тела. И Тужилаштво хоће да кроз овог сведока потврди догађај који се десио наравно, жалосни догађај. И молим Вас да када тужилац постави питање које је сугестивно, да му се даље не дозволи да поставља питања везано за ту околност. Е сада, ако тужилац промени питање па каже, шта је било са телима, а сведок је пре тога чуо да је тужилац се изјаснио да су тела бачена у Дрину, наравно да ће да да одговор који иде у корист тужиоца за доказивање навода из оптужнице. Е, то све време од почетка испитивања овог сведока, тужилац ради. Значи поставља четири питања за која мисли овако и онда кроз пето питање жели да провуче нешто што је незаконито. Ја Вас молим да реагујете, свима нам је овде у интересу да дође до разјашњења ове кривично-правне ствари. Али не на начин који није законит. Јер управо и суд и Тужилаштво разликује, од криминалца разликује тај закон. Значи ми сви посленици права морамо да се држимо закона ако хоћемо да се разликујемо од људи који крше закон. Ако хоћемо да кршимо закон, да би утврдили нешто што је незаконито, онда више нема смисла.

Председник већа: У реду је, Перовићу. Да ли Ви знате шта је било са тим телима?

Сведок Митрашин Глишић: Само извињавам се. Јесте Ви, господине, били...

Председник већа: Немојте, сведок, само одговарајте мени на питања.

Сведок Митрашин Глишић: Не, али мене вређа.

Председник већа: Пустите.

Сведок Митрашин Глишић: Да ли је он био ту или?

Председник већа: Није Вам ништа рекао. Питам ја Вас...

Сведок Митрашин Глишић: Је ли он био ту?

Председник већа: Питам Вас, да ли знате шта је било са телима? Да ли знате шта је било са телима?

Сведок Митрашин Глишић: Ја нисам био.

Председник већа: Добро, да ли ... Опомињу се заменик тужиоца за ратне злочине као и бранилац...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, немојте да вичете на сведока.

Председник већа: Да не могу овако да разговарају у судници. Молим Вас, не можете овако да разговарате. Да ли Ви знате шта је било са телима? Питање за сведока.

Сведок Митрашин Глишић: Па, бачена у Дрину.

Председник већа: Како то знате?

Сведок Митрашин Глишић: Па, како не знам, бруји насеље.

Председник већа: То се причало, чуло се?

Сведок Митрашин Глишић: Прича Крста Папић, прича Душко Божић, зовите обојицу овде.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Ће су бачена, чим су вукли, тракторима, трпали на трактор, вукли, закачили ноге, вукли у Дрину, на стијене. Била је прва у руци, док није дошао Крста, на плићак Дрине, није могла Дрина узети, да то извуче. Крста почео галамити, шта је ово, што нисте одвукли дубље на једну стену, на једну плочу.

Председник већа: Откуд Ви то знате када нисте били тамо?

Сведок Митрашин Глишић: Како не знам? Прича Душко, прича, зовите Крсту, сутра зови, ево ја ћу сутра доћи.

Председник већа: Јел Вам он то причао, Крста?

Сведок Митрашин Глишић: Крста.

Председник већа: И Душко Божић?

Сведок Митрашин Глишић: И Душко, сви.

Председник већа: Добро, значи из приче њихове знате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Даље да чујем питање конкретно.

Сведок Митрашин Глишић: Шта он мене убеђује, нисам ја.

Председник већа: Добро, смирите се само мало да чујемо, да чујемо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Узнемирио се сведок. Мислим, то је циљ и био.

Председник већа: Ајте тужиоче конкретна питања ако имате.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Конкретно питање. Да ли се након тог дана, да ли сте чули, да ли је неко говорио о том догађају, о тим телима, о том злочину, да ли сте још нешто чули?

Сведок Митрашин Глишић: Па, причало се седам дана, десет дана после тога.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви некада били присутни, да ли знате да ли су сва тела отишла даље?

Сведок Митрашин Глишић: Нису.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То Вас питам.

Сведок Митрашин Глишић: И гарантујем.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада ми реците, како то знате и када сте то чули да нису сва тела отишла даље?

Сведок Митрашин Глишић: У Котарићима, могу свију вас одвести где је био положај.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само ми реците када је то било у односу на овај дан?

Сведок Митрашин Глишић: Трећи дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Трећи дан? Шта се десило трећи дан?

Сведок Митрашин Глишић: Миле Јоксимовић он је био командир неких десет, петнаест, двадесет војника, чували Дрину. Да не би ишли одоздо из Жепе, провалили горе према Вишеграду или чамцима или нечим, они су држали тај положај.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Извините, да ли су они били **припадници***

Сведок Митрашин Глишић: Па, Жупљанске чете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Жупљанске чете, добро. И шта сте чули?

Сведок Митрашин Глишић: Чуо сам, зове Милоје Драгана Симића, војска је приметила, није рекао имена, није ништа, само приметио је војска има неких цивила леже, за жиле запеле, за бор, за јошике, врбе и то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А како Ви то знате? Да ли Вам је то неко причао или сте Ви то чули?

Сведок Митрашин Глишић: Па, ја седео код Уче и пио кафу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само ми поновите још једном, где сте то седели?

Сведок Митрашин Глишић: Горе седео на спрату.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. И шта Уча каже?

Сведок Митрашин Глишић: Уча каже, ево сада ћу да ти зовем Крсту Папића али Петко Ристић виче и Љубиша, не моремо га добијемо. Каже, добићу га ја, ако морем ја ћу га добити да му објасним шта је. Петко Ристић изјављује, немамо горива. И у међувремену добије Драган Симић добије Крсту, да и он је рекао немају људи горива, каже, реци им, ја ћу им донети горива. И они су кренули одозго са чатлама из Ђуревића.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А извините, а зашто гориво?

Сведок Митрашин Глишић: Па, да гурају чатле.

Председник већа: Из чега да гурају?

Сведок Митрашин Глишић: Па, оне лешеве из чамца.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е па то из чамца, добро. И шта је било после тога?

Сведок Митрашин Глишић: То је и онда гурали су, ишли су одоздо са чамцем, гурали, све где је дубока Дрина.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одакле докле су се возили чамцем?

Сведок Митрашин Глишић: Па из Ђуревића дошли до Гутарића уз обалу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Хватали су десну страну, па су после кренули на леву страну тамо према Бариму, зове се Баримо и још су их тамо на ону страну да гурају према Старом Броду. И онда су они све завршили, Петко Ристић зове Крсту, овог Драгана Симића, све је завршено и Драган Симић пита, јесте добили гориво, каже, јесмо, од Крсте Папића, довукао нам је гориво. И ту је завршено, крај. И од тада нико више није узео цивиле, није узео Штрпце, није нико ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Не могу ја, ја сам двадесет година, ја знам шта се дешава. Не може нико мене убедити да нисам био ту и шта је рађено.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, ја немам више питања. Ја предлажем да ми за данас завршимо.

Председник већа: Добро. То је предлог тужиоца, а ми ћемо да видимо. Пуномоћник оштећених, изволите, да ли имате питања?

Адвокат Марина Кљаић: Немам, хвала.

Председник већа: Немате. Бранилац оптуженог Гојка Лукића, адвокат Жељко Санковић. Изволите колега.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, хоћемо паузу пет минута па да наставимо?

Председник већа: Да ли имате доста питања?

Адвокат Жељко Санковић: Имам.

Председник већа: Онда ћемо направити паузу, па ћемо наставити. Пауза.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, али ја предлажем да ми прекинемо.

Председник већа: Због чега?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, зато што смо исцрпили сведока, ја сам гола вода. Ако сте овде смо на, погледајте раздаљину. Прозори су затворени.

Председник већа: Чекајте, што се Ви смејете? Молим Вас, Перовићу, седите. Што се Ви смејете? Ви се смејете иронично. Ви, Вама када смо доле дали услове фантастичне, Ви сте рекли не ваља. Сада Вам не ваља овде.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић.

Председник већа: Објасните ми, молим Вас, где бисте желели да Вам се суди?

Адвокат Жељко Санковић: Ја гледам у питања и ја се не смејем, колега Перовић се смеје.

Председник већа: Колега Перовић се смеје?

Адвокат Жељко Санковић: Ви немојте мене да нападате судија због тога.

Председник већа: Добро, можда ми се учинило да је Ваш глас. Шта је сада проблем?

Адвокат Небојша Перовић: Ево сада ћу да Вам кажем шта је проблем.

Председник већа: Шта је проблем? Јесмо ли доле имали дивне услове у јединици?

Адвокат Небојша Перовић: Не причамо о судници, не причамо о суђењу, причамо о следећем, да тужилац предлаже да се прекине испитивање сведока, не због короне.

Председник већа: Добро, то је његов предлог.

Адвокат Небојша Перовић: Не због короне или због услова.

Председник већа: Слушајте зашто, не могу ја бити у његовој глави, то је његов предлог, а суд одлучује. Је ли тако? И Ви сте предлагали, колега је хтео да напусти да не може због услова и тако даље. Ја то све поштујем, у реду је. Хајмо правимо паузу.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Прави се пауза у трајању од двадесет минута.

Наставак је у 12 часова.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се након паузе наставља у 12 часова и 5 минута са испитивањем сведока Митрашина Глишића.

Бранилац Жељко Санковић. Изволите, колега. Седите, ако Вам је тешко да стојите, седите, видим да Вас боли кук, нога, шта. Изволите.

Адвокат Жељко Санковић: Адвокат Жељко Санковић. Ако може сведок прво да нам каже, он је рекао да је био војно активан тада, може ли да нам каже, шта је добио као задатке тада?

Сведок Митрашин Глишић: Први задатак сам добио да говорим истину, први је био да сам мало курир, па ћу после бити, онда сам у кухињу пребацио се.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте били још нешто?

Сведок Митрашин Глишић: Био сам курир.

Адвокат Жељко Санковић: Рекли сте курир и кухиња. Ја Вас питам да ли сте били још нешто сем тога?

Сведок Митрашин Глишић: Па, био сам као војник.

Адвокат Жељко Санковић: Које задатке сте имали као војник?

Сведок Митрашин Глишић: Па све, цело време сам био у кухињи, четири године.

Адвокат Жељко Санковић: Значи сем курира и у кухињи, ви нисте имали ни један задатак?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте добили том приликом униформу?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: А пушку, оружје односно?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам, јесам.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте, добро. Реците ми сад, ви сте у вашој изјави коју сте дали овде у тужилаштву, то је 16.01.2015. године, то је ова прва, мислим овде нема сад стране. Прва стране где каже изјава, ви кажете да сте били стражар. Данас кажете да сте били...

Председник већа: Ево на првој, прва страна, како овде нема страна.

Адвокат Жељко Санковић: Где пише изјава, па сад нема стране,

Председник већа: Иза изјаве,.

Адвокат Жељко Санковић: Тако је.

Председник већа: Изјава сведока, горе први пасус.

Адвокат Жељко Санковић: Тако је.

Председник већа: Ево сад сам нашла. Командат те чете је био Крста Папић, мој први задатак је био да будем стражар испред врата команде.

Адвокат Жељко Санковић: Шта је истина, тад што сте изјавили или ово данас?

Сведок Митрашин Глишић: Је истина.

Адвокат Жељко Санковић: Шта је истина, ово данас или тад што сте изјавили?

Сведок Митрашин Глишић: Па што сам од првог дана до задњег дана био сам и курир и кухињу.

Адвокат Жељко Санковић: Значи није истина оно што сте тад изјавили пред тужилаштвом.

Сведок Митрашин Глишић: Да ми је Крста Папић командант?

Адвокат Жељко Санковић: Да сте били стражар?

Сведок Митрашин Глишић: Па јес, кад није било војске још. Био сам стражар на улазу, по потреби.

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте данас рекли да сте били само курир и у кухињи.

Сведок Митрашин Глишић: Па кад завршим кухињу, био сам мало изпочетка, није дуго било.

Адвокат Жељко Санковић: Можете ли ми рећи, ви сте рекли да сте..., кад сте ви рођени?

Сведок Митрашин Глишић: '62., 12. јануара.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Ви сте рекли да сте знали Милана Лукића тако што сте ишли у школу заједно?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: У који разред сте ишли заједно са њим?

Сведок Митрашин Глишић: Ишли у први разред.

Адвокат Жељко Санковић: У први разред основне школе, јел?

Сведок Митрашин Глишић: Ја, четврти разред, четири разреда.

Адвокат Жељко Санковић: Ишли сте заједно четири разреда?

Сведок Митрашин Глишић: Не само, он је прошо мене, прошо четири разреда, он је отишо, ја сам остао још једну годину да поновим, да могу да идем даље у школу.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ви завршили четири разреда основне школе?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам, не могу да лажем, не волим да лажем.

Адвокат Жељко Санковић: Па како, да ли сте завршили први разред?

Сведок Митрашин Глишић: Па кажем мало пре да нисам ништа.

Адвокат Жељко Санковић: Па како сте онда били заједно у четвртом разреду?

Председник већа: Молим вас немојте, па добро немојте молим вас тужиоче, седите. Седите, ту сам ја, седите. Ево реагујем, седите Нинићу, немојте да вас кажњавам. Молим вас тишина. Тужиоче седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, не, ви сте њима дозволили да мене прекидају сваки пут...

Председник већа: Молим вас...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нису тражили реч па ви рекли изволте, него су ме прекидали.

Председник већа: Добро, седите да разјаснимо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Он је човек пет пута рекао да је ишо у први разред, да је Милан продужио четири, а он је остао.

Председник већа: Добро, седите, седите да чујемо. Наставите Санковићу.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте били са њим у четвртој разреду?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја причам прије тога, ја сам остао у први разред, он је прошао мене.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ви завршили први разред?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Адвокат Жељко Санковић: Због чега нисте?

Сведок Митрашин Глишић: Па не могу ја вама сад историју причати, јер сам био остао без мајке, сирота и ја сад треба књигу да испишем.

Адвокат Жељко Санковић: Због чега нисте завршили први разред?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одговорио је.

Адвокат Жељко Санковић: Није.

Председник већа: Молим вас седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али одговорио је.

Председник већа: Тужиоче седите, дао је одговор овакав какав је дао. Даље браниоче.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте напустили школу или су вас избацили из школе?

Сведок Митрашин Глишић: Исписао ме отац.

Адвокат Жељко Санковић: Због чега?

Сведок Митрашин Глишић: Па није ми ишла школа, јер ја сам био болестан, у седмој години прохода и проговорио, дал` вам треба књигу да испишем.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, од чега сте били болесни?

Сведок Митрашин Глишић: Откуд ја знам од чега. Од чега је сад вирус посто.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Да ли сте се лечили?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам се лечио.

Адвокат Жељко Санковић: Кад се се лечили?

Сведок Митрашин Глишић: Па пријашње доба, ђе да се лечиш.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Јесте ли се лечили у току рата?

Сведок Митрашин Глишић: Па после рата фала богу није ништа више било тада. Одслужио војску часно, поштено, све.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми везано, реците ми кад се десио овај догађај јел знате?

Сведок Митрашин Глишић: Па 27. јануара.

Адвокат Жељко Санковић: Које године?

Сведок Митрашин Глишић: Е сад које године, не бих се сетио, зимско доба фебруар.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Не знате годину?

Председник већа: Реко је кад би се сетио, значи не може да се сети, идемо даље.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми ту у кухињи, ви сте рекли да сте били помоћник, шта је био конкретно ваш задатак?

Сведок Митрашин Глишић: Шта је мој?

Адвокат Жељко Санковић: Тако је.

Сведок Митрашин Глишић: Па ја изјутра упалим шпорет, помогнем куварици, кувару да скинем лонце са шпорета, вамо да сипамо и да спремимо рану на линију на Рујишта.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Јесте ли ви кували или?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам кувао. Јесам прао оне казане војне што су сад тако рећи.

Адвокат Жељко Санковић: Можете ли да кажете у том периоду о коме ви причате да не спомињемо годину, какви су вама уобичајени дани били, шта сте ви радили?

Сведок Митрашин Глишић: Па радио све послове, рибао, чистио, гулио кромпир, све живо радио.

Адвокат Жељко Санковић: А реците ми како је ваш дан текао, то вас питам?

Сведок Митрашин Глишић: Па исто замишљао сам да је рат, шта ћу.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ишли из те школе негде?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам ниђе.

Адвокат Жељко Санковић: Значи ви сте били све време у школи јел?

Сведок Митрашин Глишић: Ту и спавао, четири године сам спавао у ту школу, у чизмама.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми сад, ви спомињете ту код школе неког Нешу, кажете знате га, осуђен је у Црној Гори.

Сведок Митрашин Глишић: Знам.

Адвокат Жељко Санковић: Кад сте ви њега упознали?

Сведок Митрашин Глишић: Па то сам чуо и преко Митра Четника и слушао сам преко телевизора шта је радио у Црној Гори.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ви њега упознали у Босни?

Сведок Митрашин Глишић: Вако да га упознам?

Адвокат Жељко Санковић: Да.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам га упознао можда у пролазу.

Адвокат Жељко Санковић: Како изгледа?

Сведок Митрашин Глишић: Па не могу ти ја сад опишем, па можда је мало мога раста, ту негде треба да буде.

Адвокат Жељко Санковић: Колико сте ви високи?

Сведок Митрашин Глишић: Он је, ја мислим ја сам старији од њега, али не зна колико је он стар, не бих га сад могао и препознат.

Адвокат Жељко Санковић: Јел можете да ми га опишете из тог периода?

Сведок Митрашин Глишић: Па он је некако мрко онако преко гледао.

Адвокат Жељко Санковић: Сем погледа реците и изглед, висина, како је изгледао, да ли је био крупан, мршав, дебео, имао косу, није имао косу?

Сведок Митрашин Глишић: Јес имао мало косе.

Адвокат Жељко Санковић: Мало косе, шта то значи?

Сведок Митрашин Глишић: Па како да вам кажем.

Адвокат Жељко Санковић: Јел био проћелав?

Сведок Митрашин Глишић: Овај, јес мало, али да вам кажем да сам ја био на бабинама које године рођен, ко је шта био.

Адвокат Жељко Санковић: Не питам ја вас да ли сте били на бабинама. Да ли ви њега знате по изгледу, како изгледа, каква му је коса, рекли сте мало косе? Да ли је био проћелав?

Сведок Митрашин Глишић: Па био је проћелав.

Адвокат Жељко Санковић: Био је проћелав.

Сведок Митрашин Глишић: Он је дошао као добровољац.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте ли ви њега видели ту кад је он био као добровољац?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: Баш га видели?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: И знали сте да је он Неша?

Сведок Митрашин Глишић: Знао сам.

Адвокат Жељко Санковић: Проћелав?

Сведок Митрашин Глишић: Сто посто.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми сад кад кажете ту да су били још ови војници. Да ли су они долазили пре тог догађаја било кад у школу?

Сведок Митрашин Глишић: То је пре тога нико није долазио ту вече.

Адвокат Жељко Санковић: Пре тог догађаја да ли су били у школи, да ли је неко од њих долазио у школу, невезано да ли је пре, ту ноћ, пре тог догађаја кажем, пре десет дана, месец, пола године, годину?

Сведок Митрашин Глишић: Није, није нико.

Адвокат Жељко Санковић: Нико.

Заменик тужиоца за ратне злочине: За кога питате?

Адвокат Жељко Санковић: Питам за војнике.

Председник већа: Молим вас, пратите, каже за ове војнике које је видео те вечери.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, сад је причао о Неши. А за кога питате, за кога, које војнике?

Адвокат Жељко Санковић: За војнике који...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али наведите имена, који војници. Не, који војници.

Председник већа: Молим вас тужиоче, пустите да пита. Па добро завршио је са Нешом, говори за ове друге војнике. Па које је помињао. Јел тако, јесам вас разумела?

Адвокат Жељко Санковић: Тако је.

Председник већа: Које је помињао, ево, шта је сад ту нејасно.

Адвокат Жељко Санковић: И сведок је разумео и одговорио.

Председник већа: Ја исто разумем, не знам шта је нејасно. Добро, молим вас тишина, ајмо.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми да ли сте ви ишли по ратишту у том периоду?

Сведок Митрашин Глишић: Ђе ишо, извините?

Адвокат Жељко Санковић: По ратишту, да ли сте били негде на...?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам ишо.

Адвокат Жељко Санковић: Нисте ишли. Реците ми како су изгледали ти војници ту ноћ?

Сведок Митрашин Глишић: Па били обучени у шарена одела и комбинезоне.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Како још?

Сведок Митрашин Глишић: Па ништа друго, него је имао шарено, него је имао нешто другу боју и тако, ко и сад што се носе одијела.

Адвокат Жељко Санковић: Како другу боју?

Сведок Митрашин Глишић: Како, па оно као кафа била, нао нека одијела, била одијела.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми да ли су имали нешто на главама?

Сведок Митрашин Глишић: Милан Лукић је имао шубару, и Бобан Инђић, Митар Четник, четнички шешир онај, онај шубару оћу рећи, није шешир.

Адвокат Жељко Санковић: Јесу ли имали нешто по лицу маскирно и тако?

Сведок Митрашин Глишић: Ту вече нисам приметио био мрак у ходнику, не могу да лажем, говорим истину, али нисам мого да приметим. А ови остали нису имали такорећи ништа.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ви сваког од њих добро видели?

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам видео исто ко вас што гледам.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми коју је униформу имао Гојко Лукић?

Сведок Митрашин Глишић: Гојко Лукић? Он није имао ону зелену, он је имао ону другу, одијело оно, комбинезон комплет, имао је и чизме на њему.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Шта је још имао?

Сведок Митрашин Глишић: Па имао, официрске чизме или ове чизме, које су имали не знам ни ја.

Адвокат Жељко Санковић: Какве је чизме има Неша?

Сведок Митрашин Глишић: А?

Адвокат Жељко Санковић: Какве је чизме имао Неша?

Сведок Митрашин Глишић: Нешо. Он је имао оне горе, мало мање од кољена.

Адвокат Жељко Санковић: А Мића?

Сведок Митрашин Глишић: Па Мића, он је имао исто као, одакле су набављали чизме, ја не могу сад касти, да питам Милана одакле је набављао чизме и одакле је набавио одијела.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте ли видели да ли Мићо има неки нож, тај што га ви спомињете Мића?

Сведок Митрашин Глишић: Па Мића је имао онако, мало је био погнут...

Адвокат Жељко Санковић: Не питам како изгледа. Да ли је имао нож? Јасно ми је да вам је тужилац показа Мићу, то ми је јасно.

Сведок Митрашин Глишић: Па имали су и они...

Председник већа: Молим вас, немојте таква питања, констатације, молим вас.

Адвокат Жељко Санковић: Па реко је тужилац да су се упознали...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Молим вас немојте тако...

Председник већа: Молим вас! Дајте конкретно питање. Лепо питајте.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је Мића...

Председник већа: Да ли је Мића имао нож пита бранилац, да ли сте видели?

Сведок Митрашин Глишић: Нисам.

Председник већа: Добро, даље.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми да ли ви знате ко је још радио ту у кухињи?

Сведок Митрашин Глишић: Станица Марковић и...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли ви познајете Станицу Марковић?

Сведок Митрашин Глишић: Познајем, то ми је комшиница и Васо Војиновић главни кувар.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ви са Станицом нешто причали после овога догађаја са њом, везано за сам догађај што се десио у школи?

Сведок Митрашин Глишић: Па она је мени причала шта је се десило из воза, шта је све, уз кафу, да је отети ти цивили из воза, отишли су у непознатом правцу.

Адвокат Жељко Санковић: Она је вама причала?

Сведок Митрашин Глишић: Она је гледала телевизор, ја немам телевизора. Она је отишла кући намирит краве.

Адвокат Жељко Санковић: Ко је вама први причао о томе да су отети?

Сведок Митрашин Глишић: То ми је изјутра кад је дошла Станица.

Адвокат Жељко Санковић: Она вам први пут спомиње?

Сведок Митрашин Глишић: Први пут причала.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. А ко вам први пут спомиње да су убијени ти цивили?

Сведок Митрашин Глишић: То кад је Крста дошао у кухињу, звао ме да зовем Драгу.

Адвокат Жељко Санковић: Значи Крста вам каже први пут јел тако?

Сведок Митрашин Глишић: Ја. Ал нисам знао да су рећи тако побијени, њих двадесет.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Ви у вашој изјави, опет нема страна судија.

Председник већа: Само којег датума.

Адвокат Жељко Санковић: Ова изјава...

Председник већа: Од 16?

Адвокат Жељко Санковић: Од 16.01.2015.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Сад ћу да бројим овако.

Председник већа: Два, три, бројте само стране од ове изјаве па...

Адвокат Жељко Санковић: Јел од почетка или од ове изјаве?

Сведок Митрашин Глишић: Од ове изјаве бројите.

Адвокат Жељко Санковић: 1., 2., 3.,4., 5., 6., 7. страна последњи...

Председник већа: Пасус јел.

Адвокат Жељко Санковић: Каже – „пре него што је Крсто дошао мени Уча колико се сећам рекао нисам сигуран да су они цивили побијени у Мушиће“. Шта је истина оно што сте тад изјавили или оно што сте данас изјавили?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чекајте, чекајте, чекајте.

Председник већа: Молим вас, молим вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али погледајте о чему се ради.

Председник већа: Молим вас тужиоче, пустите да бранилац испитује, пустите. Ево бранилац цитира вашу изјаву коју сте дали пред тужиоцем, где сте рекли - „пре него што је Крсто дошао, мени је Уча колико се сећам рекао, али нисам сигуран, да су они цивили побијени у Мушићима“.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али прочитајте реченицу пре тога, у том пасусу изнад, где он помиње Крсту Папића да га шаље код Драга Чарка.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, немојте молим вас.

Председник већа: Добро, то није спорно да га је послао. Ајмо даље.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је истина оно што сте рекли тад кад сте били код тужиоца, или да вам је први рекао Уча, или данас што сте рекли да вам је први рекао Крста. Шта је истина?

Сведок Митрашин Глишић: Ту прву реч ја нисам ништа чуо.

Адвокат Жељко Санковић: Ја вас питам шта је истина.

Сведок Митрашин Глишић: Чекај да ја теби, јел могу ја да кажем.

Адвокат Жељко Санковић: Немојте ви мени.

Председник већа: Пустите нека каже, немојте, пустите сведока нека вам одговори, има право. Изволте.

Сведок Митрашин Глишић: Само да ја вама кажем, како ћу ја док ја не кажем. Ту вече нисам ништа знао ће се, ће су побијени до изјутра.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Од пола осам.

Председник већа: И ко вам је то први рекао?

Сведок Митрашин Глишић: Долази Душко Божић да им кувам кафу. Обично ја морам да кувам кафу, и ја однесем кафу и чај горе, покуцам, ставим им кафу, ја горе са њима много не причам, изађем, нисам своју кафу попио вако, ето ти Крсте Папића да ме зове, да идем да зовем Драгу Чарку. И Драго Чарко шта ћу му, не знам зове те да идеш на Мушиће. Е то је била реч, тада сам мало закључио да су ти цивили побијени на Мушиће.

Председник већа: Добро, то је значи ваш закључак. Он вам није рекао, само вам је рекао да идете да зовете Драгу Чарку да идете на Мушиће.

Сведок Митрашин Глишић: И онда сам ја донио закључак да је то побијено.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Сад ми реците овако, пошто вама нико, колико ја вас разумем, вама је Крсто рекао да идете по овога Драгана Чаркића, јел тако?

Сведок Митрашин Глишић: Је.

Председник већа: Чарка.

Адвокат Жељко Санковић: Чаркића.

Председник већа: Чакић, Чакић.

Адвокат Жељко Санковић: Да. Вама пре тога нико није рекао да су побијени цивили. Како сте ви закључили из тог разговора, ако вам ни Крста Папић није ништа рекао да су побијени цивили, како сте ви закључили да су уопште побијени?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, али он је вама говорио....

Адвокат Жељко Санковић: Судија молим вас.

Председник већа: Па добро, пустите...Тужиоче.

Опомиње се заменик тужиоца за ратне злочине да не упада док бранилац Санковић поставља питања сведоку.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али...

Председник већа: Па пустите га.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па не, пуштам, али је рекао да је чуо разговор.

Председник већа: Па добро, пустите, има, веће зна шта је рекао, имамо транскрипте, пустите човека да каже и да пита. Изволте.

Адвокат Жељко Санковић: Питао сам, да ли пошто сте рекли да Крста ништа није рекао везано за цивиле да су побијени, да вам је рекао да идете да зовете Драга Чаркића.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Како сте ви закључили да су цивили побијени?

Сведок Митрашин Глишић: Па закључио сам после, прошо ми филм кроз главу ко дијете кад се игра сети се ће му је играчка, онда сам се сјетио да је отишо на Мушиће, побијено...

Адвокат Жељко Санковић: Како се то сетили се да су уопште цивили побијени?

Сведок Митрашин Глишић: Па како нећу да се сетим, чуо сам чисто кад је Милан и Крста се расправљају, ће си их побио, ено их на Мушићима.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли то значи да ви нисте чули ни од Уча, ни од Крста, него сте чули од Милана у ствари, Лукића кад су цивили...?

Сведок Митрашин Глишић: Кад се расправљао горе са Крстом.

Адвокат Жељко Санковић: Од кога сте ви на крају чули да су цивили побијени?

Сведок Митрашин Глишић: Па чуо сам од мога тате.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, молим вас.

Председник већа: Добро, ако можете лепо одговорите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па одговорио му је судија.

Председник већа: Молим вас тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, он га пита, а онда му каже јел ви лажете, шта је истина ово што сте сад или оно...

Председник већа: Пустите, бранилац је у унакрсном испитивању, има право на сугестивна питања. Да чујем даље.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли може сведок да нам каже од кога је први пут чуо да су убијени цивили?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија, одговорио је да је закључио.

Председник већа: Добро, одговорио је да је закључио. Има ли конкретан још неки одговор.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли може да нам каже?

Председник већа: Па ево питајте га.

Сведок Митрашин Глишић: Оћу прво из почетка...

Адвокат Жељко Санковић: Немојте ви из почетка. Знам ја да сте ви научили из почетка причу, него ви мени реците...

Председник већа: Добро, молим вас Санковићу, пустите то.

Адвокат Жељко Санковић: Па опомените онда и сведока.

Председник већа: То ћете давати кад будете ценили исказ сведока, у својој завршној речи.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, опомињете мене, ја нисам поставио...

Председник већа: Ево рекао је да је закључио, то је његов одговор, ајмо даље.

Адвокат Жељко Санковић: Ја кажем од кога сте чули први пут са су побијени цивили?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одговорио је извините.

Председник већа: Одговорио је, да је закључио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одговорио. Ви сад хоћете, ви који сте завршили факултет хоћете да понизите човека који нема основну школу, и то хоћете, и хоћете да се играте с њим.

Председник већа: Добро, у реду. Ајмо следеће питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па то са мном може.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Јасно ми је да сте... Судија.

Председник већа: Молим вас да чујем. Да чујем.

Адвокат Горан Нинић: Судија, ово је већ девети пут да пушта, ни једно питање сведок није одговорио после постављеног питања браниоца, да тужилац није реаговао. Пре сведока. И ви то пуштате, једном, два пута.

Председник већа: Опomiњем тужиоца.

Адвокат Горан Нинић: Опomiњете га без икакве...значи сведок ни на једно питање није непосредно одговорио.

Председник већа: Молим вас тужиоче, пустите да бранилац поставља питања.

Адвокат Горан Нинић: Ни на једно питање, преслушаћете транскрипт, на свако питање колеге Санковића, прво је одговорио тужилац и то без ваше реакције...

Председник већа: Добро.. Није, одговара, одговара он...

Адвокат Горан Нинић: То је срамотно овде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И ви сад пуштате...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...браниоца да вам води поступак.

Председник већа: Не. Тишина. Да чујем Санковићу.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, пре свега не желим никога да увредим што није завршио школу.

Председник већа: Добро, немојте сад да коментаришете...

Адвокат Жељко Санковић: Морам, тужилац...

Председник већа: Ви сте рекли, он је рекао закључио је, то је одговор.

Адвокат Жељко Санковић: Закључио је.

Председник већа: Не мора да вам каже од кога, он је дао своје...

Адвокат Жељко Санковић: На основу чега сте закључили?

Председник већа: Објаснио је и то, одбија се то питање.

Адвокат Жељко Санковић: Одбијате, одбите. Реците ми да ли сте ви у том периоду пили алкохол?

Сведок Митрашин Глишић: Шта рече?

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте пили алкохол у том периоду?

Сведок Митрашин Глишић: Не.

Адвокат Жељко Санковић: Никако?

Сведок Митрашин Глишић: То мора да сматрају ови што сједе да сам пио.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. А рекли сте, да ли сте причали са Станицом Марковић после овог догађаја за сам догађај, сем тога да вам је рекла да је чула на телевизору?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Адвокат Жељко Санковић: Шта сте причали?

Сведок Митрашин Глишић: Па причала да је, ја сам стао два три пута да причам како је од девет сати ту ствар исто ове Станице...

Адвокат Жељко Санковић: Нисам разумео искрено.

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам причао, Станица прича кад је дошла изјутра да пијемо кафу заједно, и прича како си остао жив ту вече, ја сам гледала преко телевизора са Душаном Марковићем, Душан јој муж, гледали смо ње је тај камион отишо, не зна нико ње је отишо тај камион и ње у ком правцу. Ја то понављам вама већ пет пута јутрос, ко је луд или ја луд.

Адвокат Жељко Санковић: Судија.

Сведок Митрашин Глишић: Немој ништа.

Адвокат Горан Нинић: Па ишамарајте нас најбоље...

Сведок Митрашин Глишић: Па нећу да се шамарамо...

Председник већа: Добро. Молим вас тишина, значи ви сте одговорили то и рекли сте јел?

Сведок Митрашин Глишић: Па и то сам реко пет пута.

Председник већа: Добро, да чујемо даље питања. Да чујемо даље питања.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, ево сад ћу судија, само да...

Сведок Митрашин Глишић: Понављате ми исту ријеч.

Председник већа: Добро, само да чујемо питање.

Адвокат Жељко Санковић: Да ме сведок не истуче, па да наставимо.

Председник већа: Добро, да чујемо питање.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, ви сте, кад су дошли ови што кажете „Отров“, кад су дошли у школу?

Председник већа: И то је рекао, али добро. Понављате питања.

Сведок Митрашин Глишић: Па то сам реко, и то сам вам исто реко.

Председник већа: То је говорио. То је говорио.

Адвокат Жељко Санковић: Колико су се задржали они ту?

Сведок Митрашин Глишић: А шта су се задржали, можда 10 минута, 15 минута, осам мањерки избацили.

Адвокат Жељко Санковић: Избацили, и они крећу јел тако?

Сведок Митрашин Глишић: Радомир Шушњар отишо је горе код Уче, пукла му платна, пукла му гума, да иде горе да крпи.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: То иде да крпи у Вишеграду, меаничару, и да ујутру довуче љеб и да вуче ручак горе на линији, на Рујиште, Жупу.

Адвокат Жељко Санковић: И они су били ту, њима је пукла гума?

Сведок Митрашин Глишић: Па добро, они се ваде да пукла гума, ко да види, гледа стра у школи, шта се дешава у школи, само ја знам.

Адвокат Жељко Санковић: Ко се вади?

Сведок Митрашин Глишић: Па та двојица „Отрови“.

Адвокат Жељко Санковић: Како ви знате да се они ваде да им је пукла гума?

Сведок Митрашин Глишић: Па јес ти био са мном четри године!

Адвокат Жељко Санковић: Како ви знате да су они...

Сведок Митрашин Глишић: Како не знам, четири године са њима.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, опомените сведока молим вас.

Сведок Митрашин Глишић: Па реци.

Адвокат Жељко Санковић: Питам питање...

Председник већа: Како ви знате да се ваде, да се ваде?

Адвокат Жељко Санковић: Судија....

Председник већа: Молим вас, па пустите молим вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, он није рекао да је пукла гума, него је рекао да су отишли горе, да су рекли овоме...

Председник већа: Добро тужиоче, пустите да чујемо, пустите да чујемо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: ...да поправљају гуму, да напумпају. Али је рекао да је пукла гума.

Председник већа: Пустите да чујем, пустите да чујем. Како ви знате да се они ваде на гуму?

Сведок Митрашин Глишић: Ваде се, ја пред свима смијем се заклет, да сечем руку, четири године они су са мном спавали у учионици, ваде се, увијек купе гуме, пукла гума, зато им Милан плаћао Радомира Шушњара да вуче те лешеве на Бикавцу. Шта се год по граду деси вуче, плаћа им Милан, и то смијем заклет се, ево овде.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Гдје се они то ваде да им је пукла гума?

Сведок Митрашин Глишић: А зашто је Радомир...

Адвокат Жељко Санковић: Где се они то ваде да им је пукла гума?

Сведок Митрашин Глишић: Чекајте.

Адвокат Жељко Санковић: Судија, молим вас...

Председник већа: Одговорите, одговорите само на ово питање браниоца. Молим вас.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па одговорио је.

Председник већа: Молим вас тужиоче!

Адвокат Жељко Санковић: Кажите тужиоцу!

Председник већа: Па немојте на свако питање, пустите да одговори. Одговорио је, причао је, причао је вама кад је све изнео, причао је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, него је мало пре реко да је отишо горе...

Председник већа: Где се они то ваде да им је пукла гума, пита бранилац. Где се ваде?

Сведок Митрашин Глишић: Па кад год дођу у пет сати, у три сата, ваде се, оду Учи горе...

Председник већа: А код Уче јел?

Сведок Митрашин Глишић: Код Драгана Симића оде да ваде гуму.

Председник већа: Добро, у реду. Даље.

Адвокат Жељко Санковић: И они тај дан кажу да им је пукла гума. Колико се задржавају они код Уче?

Сведок Митрашин Глишић: Код Уче. Па не задрже више, ја сједим овде што они, што горе било.

Адвокат Жељко Санковић: Па ви седите....

Сведок Митрашин Глишић: Зато Радомир имао Шушњар радну везу, зове Милан Лукић и ова остала компанија да чисти...

Адвокат Жељко Санковић: Не питам вас то, ја вас питам колико су они били код Уче.

Председник већа: Не, пита колико се задржавају, јел то кратко, дуже?

Сведок Митрашин Глишић: Десет минута.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Код Уче се задржавају десет минута, а колико вама треба да истоварите то?

Сведок Митрашин Глишић: Па шта треба, нас тројица истоваримо за пет минута.

Адвокат Жељко Санковић: То значи они се задржали ту петнаест минута?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: И гдје они одлазе?

Адвокат Жељко Санковић: Одлазе у Вишеград.

Адвокат Жељко Санковић: Вишеград?

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли одлазе истим путем куд долази овај камион што сте рекли?

Сведок Митрашин Глишић: Иде према Вишеграду.

Адвокат Жељко Санковић: Јел камион долази тим путем од Вишеграда овамо?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли су се они видјели или мимоишли уз пут, да ли сте то видјели?

Сведок Митрашин Глишић: Само су, овај је узео десну страну, а овај већ упао у Ајдровац, дупке.

Адвокат Жељко Санковић: Аха.

Сведок Митрашин Глишић: Кабина дупке ушо.

Адвокат Жељко Санковић: А гдје сте ви били тад?

Сведок Митрашин Глишић: Био, пошо одоздо до школе, видим Милана и видим Гојка, видим ове... Јову...

Адвокат Жељко Санковић: Где сте пошли од школе?

Сведок Митрашин Глишић: А?

Адвокат Жељко Санковић: Где сте пошли од школе?

Сведок Митрашин Глишић: Пошао одоздо од школе, од врата, горе да видим шта се дешава, да није каква муниција да не вучу, тако.

Адвокат Жељко Санковић: А да ли сте ви видели да су се они мимоишли?

Сведок Митрашин Глишић: Видио сам.

Адвокат Жељко Санковић: Па где сте тад били?

Сведок Митрашин Глишић: Био сам доље мало ниже од једне јабуке.

Адвокат Жељко Санковић: А јесте ли то посуђе унели у кухињу?

Сведок Митрашин Глишић: Унио сам, они чим су ушли, ми смо унели то у кухињу.

Адвокат Жељко Санковић: Па јесте ли ви прали то посуђе?

Сведок Митрашин Глишић: Па прала је Станица иза мене опрала, нешто је остало мени.

Адвокат Жељко Санковић: Значи Станица је била у тренутку кад је овај камион наилазио са овим цивилима?

Сведок Митрашин Глишић: Станица је отишла испод котловнице, сачекивала шта је се дешава горе камионима. Ко жена, хоће свака жена зна шта се дешава. Имам и ја жену.

Адвокат Жељко Санковић: Значи она је била том приликом ту?

Сведок Митрашин Глишић: Па није била, она је била испод котловнице и она је отишла.

Адвокат Жељко Санковић: Кад је отишла?

Сведок Митрашин Глишић: Не могу ја гледати кад је отишла, видео сам да је нема.

Адвокат Жељко Санковић: У ком тренутку ви видите да ње нема?

Сведок Митрашин Глишић: Па како да кажем, отишла, нисам је више видио до изјутра.

Адвокат Жељко Санковић: Кад?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Одговорио је судија.

Председник већа: Рекао је да је није видео да је отишла. Ајде да поставимо овако, да ли сте ви видели Станицу кад је камион дошао испред школе?

Адвокат Жељко Санковић: Па рекао је да јесте.

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Председник већа: Није, није рекао, него је видео доле код чесме.

Адвокат Жељко Санковић: Рекао је, па рекао је...

Председник већа: Кад је био камион код чесме, кад се заглавио. Па овај који долази.

Адвокат Жељко Санковић: Чекајте молим вас да тужилац не одговара, стварно нема више смисла. Судија пустите...

Председник већа: Нисте прецизни, будите прецизни.

Адвокат Жељко Санковић: Ево бићу прецизан.

Председник већа: Ајде.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми овако у тренутку кад иде тај камион са овим Шушњарем и овим, где сте ви?

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам био у школи, чекао да истоварим те судове.

Адвокат Жељко Санковић: И ви истоварате судове јел тако?

Сведок Митрашин Глишић: Истовара Обрен Војновић, Радомир Шушњар, нас тројица.

Адвокат Жељко Санковић: Истоварате?

Сведок Митрашин Глишић: Истоварамо. И унесемо горе у кухињу.

Адвокат Жељко Санковић: И шта радите после тога?

Сведок Митрашин Глишић: Радомир Шушњар виче Станици ајде кући, Милан доведа цивиле у школу.

Адвокат Жељко Санковић: Радомир Шушњар каже да је Милан довео цивиле у школу?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте, доведа. Доведе.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Јел то није, ако не, питајте њега, ја ћу пред њим да причам шта је радио.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, и шта се дешава онда?

Сведок Митрашин Глишић: И овај Обрен Војновић виче Радомиру иди горе код Уче види да идемо у град, да не ноћивамо овде.

Адвокат Жељко Санковић: Добро и?

Сведок Митрашин Глишић: А четири године они никад нису ноћили.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: И он је Радомир отишо, Станица је остала још једну цигару да запали, Обрен потврди јесте Станице довлачи Милан цивиле, не знам колико цивила довлачи Милан.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: У школу.

Адвокат Жељко Санковић: И?

Сведок Митрашин Глишић: Чујемо све преко станице, па то је читав град чуо.

Адвокат Жељко Санковић: Не питам ја вас шта је град чуо, ја питам вас шта сте ви чули.

Сведок Митрашин Глишић: Па чујем шта прича Радомир и Обрен. Овај Радомир Шушњар виче снаји иди кући снајо.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Нећу каже, имам да перем судове са Митрашином. Он ће то опрат, можеш ићи.

Адвокат Жељко Санковић: Ко ће опрати?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја.

Адвокат Жељко Санковић: И јесте ви прали?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам што је остало један дио, један дио она опрала.

Адвокат Жељко Санковић: Колико је то трајало док сте ви прали судове?

Сведок Митрашин Глишић: Па то сам ја касно опрао, ноћи.

Адвокат Жељко Санковић: Па сад сте рекли да сте прали ту.

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам касно ноћи, кад је дошо камион нисам смио ући више у кухињу.

Адвокат Жељко Санковић: Значи ви тај тренутак нисте уопште ни прали судове?

Сведок Митрашин Глишић: Па тај тренутак, јесам мало пре, причам цело јутро, мени више глава пуца.

Председник већа: Јесте, лепо је све рекао. Да је после прао, а не тог тренутка.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми значи ви где сте били кад иду Шушњар и ти отрови кад одлазе камионом?

Сведок Митрашин Глишић: Па отишо је Радомир Шушњар, он је већ стиго доле.

Адвокат Жељко Санковић: Где сте ви били?

Сведок Митрашин Глишић: А?

Адвокат Жељко Санковић: Где сте ви били тад?

Сведок Митрашин Глишић: Па био пред школом, видим камион иде одозго и слети одма на Ајдаровац од чесме.

Адвокат Жељко Санковић: Ви видите прво да је слетио тај камион, па онда видите Радомира Шушњара? Не разумем.

Сведок Митрашин Глишић: Па јој што ме то прескачеш. Ја сам био у БиХ нису ме гњавили тако.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, ви мени реците онда прецизно.

Сведок Митрашин Глишић: Па шта, шта да причам, да ти цртам, да ти цртам.

Адвокат Жељко Санковић: Кад сте ви видели да одлази Радомир Шушњар?

Сведок Митрашин Глишић: Па чекај, објашњавам ти стално више.

Адвокат Жељко Санковић: Добро, и реците.

Сведок Митрашин Глишић: Па шта сам реко?

Адвокат Жељко Санковић: Па не знам ја, ви реците.

Сведок Митрашин Глишић: Јел знаш ти шта сам ја реко. Само ти...

Адвокат Жељко Санковић: Не знам.

Председник већа: Чекајте, полако.

Сведок Митрашин Глишић: Десет минута пауза.

Адвокат Жељко Санковић: Не може судија, судија молим вас казните сведока. Казните сведока.

Председник већа: Седите мало, седите, седите смирите се. Дођите, дођите. Тужиоче, односно браниоче, дајте полако конкретна питања. Седите.

Сведок Митрашин Глишић: Понављате пет пута од 9 и нешто.

Председник већа: Јесте рекао. Јесте све је исто рекао. Све је исто рекао.

Адвокат Жељко Санковић: Где су се срели та два камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Шта ме, размисли шта си стао...

Председник већа: Опомињу се браниоци адвокат Нинић на пристојно понашање у суду и да се не смеје на главном претресу, а под претњом новчаног кажњавања.

Да чујем. Конкретно питање.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте видели где су се срели та два камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Пропадни земљо да те нема .

Председник већа: Добро, чекајте полако сведок.

Сведок Митрашин Глишић: Јел` ти стварно мене, ви цједите да ме уморите да вам буде вама лакше. Е доста ми је више вашег...

Адвокат Жељко Санковић: И мени исто.

Председник већа: Чекајте немојте да коментаришете питања...

Сведок Митрашин Глишић: Па немој...

Председник већа: Чекајте, полако.

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам био два дана у БиХ нису ме гњавили.

Председник већа: Добро, полако. Јел` можете да одговорите на ово питање?

Сведок Митрашин Глишић: Ја сам одговорио сто пута те...

Председник већа: Па реците, поновите.

Адвокат Жељко Санковић: Гдје сте видјели да су се сусрели та два камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесу, прошло од десне стране и он изашо на пут.

Председник већа: У реду. А где сте ви били, где сте то видели?

Сведок Митрашин Глишић: Па био онде већ прилазим њима, камиону.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: А гдје су се они сусрели, ја нисам чуо, гдје тачно?

Сведок Митрашин Глишић: Па треба ли ти фата?

Адвокат Жељко Санковић: Треба.

Сведок Митрашин Глишић: Па ево да узмеш слушалице.

Адвокат Жељко Санковић: Хвала. Јел` знате гдје су се сусрели?

Сведок Митрашин Глишић: Па ја знам.

Адвокат Жељко Санковић: Судија молим вас опомените сведока и казните га, ово стварно нема смисла.

Председник већа: Где су се сусрели да чујем.

Сведок Митрашин Глишић: Па сусрели се горе на путу, овај доле прошло с леве стране, овај само прошо загазио снег и он залетио горе на пут отишо.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: И отишо за Вишеград.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Тај камион се окреће, извуко га Коста, баца и то је то.

Председник већа: Добро. Има ли Санковићу даље питања.

Адвокат Жељко Санковић: Имам судија.

Председник већа: Да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Ми смо овде гледали слике, ја зато и питам, да ми сведок прецизно каже, он каже горе на путу, ја не знам где је то горе на путу, мене интересује тачно ако може сведок да нам каже - код чесме...

Председник већа: Рекао је и објаснио је. Ако имате даље питање изволте.

Адвокат Жељко Санковић: Имам.

Председник већа: Да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је то било, да ли су се они мимоишли код те чесме па на том путу горе?

Сведок Митрашин Глишић: Па код чесме Србине!

Адвокат Жељко Санковић: Тако реци. Реците ми какав је тај пут код чесме?

Председник већа: Како какав је пут? Какво је то питање?

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је узан пут, широк пут...

Сведок Митрашин Глишић: Знаш ти какав је сеоски пут? Јес` ти ишо по селу?

Адвокат Жељко Санковић: Јесам.

Сведок Митрашин Глишић: Па знаш како је.

Адвокат Жељко Санковић: Па какав је реците Ви?

Сведок Митрашин Глишић: Нема три метра.

Адвокат Жељко Санковић: То хоћу да чујем.

Председник већа: Добро, добро.

Сведок Митрашин Глишић: Јел` то јасно сад.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте.

Председник већа: У реду је, даље.

Адвокат Жељко Санковић: Сад ми је јасно врло.

Сведок Митрашин Глишић: Једва се кола размину.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми колико има од те чесме до школе?

Сведок Митрашин Глишић: Па нема 10 - 15 корака.

Адвокат Жељко Санковић: 15 корака. Какво је време било?

Сведок Митрашин Глишић: Па било зимско доба?

Адвокат Жељко Санковић: Јел` било снега?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Адвокат Жељко Санковић: Јел` било доста или мало снега?

Сведок Митрашин Глишић: Па било је снег поче падати јако.

Адвокат Жељко Санковић: Тад је падао снег јел` тако?

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми сад, Ви долазите тамо код тог камиона, колико вама треба до куће од Косте Папић?

Сведок Митрашин Глишић: Ђе код Крсте Папића?

Адвокат Жељко Санковић: Крсте Папића.

Сведок Митрашин Глишић: Није Крсте Папића, код Косте Илића?

Адвокат Жељко Санковић: Јесте, извините. Колко вам треба?

Сведок Митрашин Глишић: Па мало ти то боље види.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте, јесте.

Сведок Митрашин Глишић: Прочитај мало боље.

Адвокат Жељко Санковић: Ви ћете ме упутити, ја ћу ...

Председник већа: Добро, добро сведок молим вас, пристојно понашање. Одговорите само. Шта сте питали колико?

Адвокат Жељко Санковић: Колико има од те чесме до куће?

Сведок Митрашин Глишић: 10 минута.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Непуно и 10 минута.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Колко сте се задржали горе?

Сведок Митрашин Глишић: Па шта сам задржо више сједим овде него што сједим код њега.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми што, кад ви дођете код те чесме шта ви ту затичете?

Сведок Митрашин Глишић: Затичем Милана Лукића, Гојка Лукића, Нику Вујачића, Оливера Крсмановића, Обрада Полугу, Драгану Ђекић... Оћеш још?

Адвокат Жељко Санковић: Да ли ви њих видите ту код чесме или овамо код школе?

Сведок Митрашин Глишић: Е јој, е ја би сад се смијо и то лепо се смијо.

Председник већа: Добро, чекајте сведок. Само лепо одговорите на питање, да ли сте видели ова лица која сте набројали код чесме?

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам.

Председник већа: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: С десне стране.

Председник већа: Даље. Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је ту осветљено код чесме?

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Какво светло ту има?

Сведок Митрашин Глишић: А?

Адвокат Жељко Санковић: Какво светло? Светло да ли је осветљено...

Председник већа: Какво светло има, јел` осветљено?

Сведок Митрашин Глишић: Позади има и напред сједи онај камион пао доље у воду, први точкови.

Адвокат Жељко Санковић: Значи светло од камиона.

Сведок Митрашин Глишић: Од камиона, и жмигавци раде позади.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми сад, колко се ту задржавате Ви, рекли сте код Косте Илића 10 минута, после колико времена је дошао Коста Илић са тим трактором?

Сведок Митрашин Глишић: Одма за мном.

Адвокат Жељко Санковић: Колико то?

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам ја... како оно се зове, нисам ја...

Председник већа: Не ви реците, нисам мерио, мерио сам, знам, не знам, јесте одговорите, не морате се нервирати само лепо одговарајте оно што знате.

Сведок Митрашин Глишић: Па нисам мјерио.

Председник већа: Добро, добро, и то је одговор, океј.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Колко њему треба да извуче тај камион, временски?

Сведок Митрашин Глишић: Па није заосто 5 минута.

Адвокат Жељко Санковић: За 5 ...

Сведок Митрашин Глишић: 10 минута ај нек` је и 10 минута.

Адвокат Жељко Санковић: 10 минута да закачи и све.

Сведок Митрашин Глишић: Да закачи и све.

Адвокат Жељко Санковић: Све за 10 минута.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. И после тај камион како ви кажете иде према школи. Шта ви видите ту код школе?

Сведок Митрашин Глишић: Па видим прво Коста је изашо горе на пут, Милан му бацио гориво...

Адвокат Жељко Санковић: Код школе вас питам.

Сведок Митрашин Глишић: Па оћу ја прво што ја знам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Пустите га да каже....

Адвокат Жељко Санковић: Судија...

Председник већа: Чекајте, чекајте молим вас тужиоче па он само пита лепо. У реду је. Да видимо... добро...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не пита лепо, али пита питања која су већ питана.

Председник већа: Па добро, његово је право он је у унакрсном испитивању. Да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Код школе шта видите?

Сведок Митрашин Глишић: Шта видим, па кад су отво...ако хоћете то да знате кад сам видио отворили су цираду видио цивиле.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. И шта још видите ви ту поред?

Сведок Митрашин Глишић: Па видио војску.

Адвокат Жељко Санковић: Јел` видите, кога видите ту?

Сведок Митрашин Глишић: Милана Лукића...

Председник већа: То је набрајао већ једном.

Сведок Митрашин Глишић: Па јесам једном то гледо, пет пута...

Председник већа: Сад сто пута да набраја...

Сведок Митрашин Глишић: Пет пута ево га 11 сати...

Председник већа: Немојте стварно, то је три пута већ набрајао, дајте следеће питање.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Да ли видите Гојка Лукића ту?

Сведок Митрашин Глишић: Видим.

Адвокат Жељко Санковић: Гдје га видите?

Сведок Митрашин Глишић: Видим неђе око средине близу код брата.

Адвокат Жељко Санковић: Око средине близу код брата.

Сведок Митрашин Глишић: Ја.

Адвокат Жељко Санковић: Колко је дугачак тај ходник?

Сведок Митрашин Глишић: Дугачак има једно 10 метара, 20, то је школа играла играчке, ту је приредбе се држале.

Адвокат Жељко Санковић: Тај ходник до сале има 10 метара.

Сведок Митрашин Глишић: Па тако.

Адвокат Жељко Санковић: Нема више.

Сведок Митрашин Глишић: Нема. Ја тако стављам нисам га ја мјерио.

Председник већа: Добро, то је ваша процена у реду је. Даље браниоче.

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте у вашој изјави рекли, изјави од 16.01.2015. прва, друга, трећа страна, па сад идем горе, први, други, трећи, четврти, пети, шести...

Сведок Митрашин Глишић: Пети, шести, седми, осми...

Адвокат Жељко Санковић: Судија кажите сведоку, ја стварно..

Председник већа: Пустите, пустите, немојте. Ајте говорите.

Адвокат Жељко Санковић: Не видим поенту. Каже овдје...

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: За Гојка Лукића - он је био два корака од улаза. Сад каже да је био на половини ходника, шта је тачно?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мало пре је рекао кад сам га ја питао...

Адвокат Жељко Санковић: Судија молим вас да тужиоца...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али сад, али није рекао, не није рекао на половини ходника...

Адвокат Жељко Санковић: Сад је рекао на половини...

Председник већа: Добро, седите!

Заменик тужиоца за ратне злочине: Рекао је на пола код врата...

Председник већа: Молим вас...

Опомиње се заменик тужиоца да не упада док поставља питања бранилац.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али не, није рекао на половини ходника...

Адвокат Жељко Санковић: Судија...

Председник већа: Добро, пустите га...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не али то је суштина што није рекао на половини ходника...

Адвокат Жељко Санковић: Сад је рекао...

Председник већа: Сад је рекао да је био...

Адвокат Жељко Санковић: Јесте...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, реко је на пола код брата је био, није рекао на пола ходника, ходник није употребио.

Председник већа: Добро, да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте у изјави код тужиоца рекли да је он био два корака од улаза.

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Председник већа: Од улаза унутар ходника, да будемо прецизни.

Адвокат Жељко Санковић: Тако је. Сад сте ви рекли да је био на половини ходника...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није рекао на половини ходника...

Сведок Митрашин Глишић: Није истина.

Председник већа: Добро. Где је био тачно Гојко Лукић, сведок?

Адвокат Жељко Санковић: Судија ја постављам питања.

Председник већа: Добро. Постављајте.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је истина оно што је рекао сад или оно што је рекао пред тужиоцем?

Председник већа: Немојте да ли је истина, него шта је тачно или како, ајде.

Адвокат Жељко Санковић: Шта је тачно?

Председник већа: Ајде да чујем, шта је тачно.

Сведок Митрашин Глишић: Па био од два корака од овога Јове и, ту је била гужва и Гојко међу њега и тако редом сви.

Адвокат Жељко Санковић: Ви сте овдје рекли да је био два корака од улаза...

Председник већа: Добро, одговорио је реко је сад шта је реко и готово. Идемо даље.

Адвокат Жељко Санковић: Ево моје следеће питање, да ли је тачно да је Гојко Лукић био два корака од улаза?

Сведок Митрашин Глишић: Шта?

Адвокат Жељко Санковић: Да је био два корака од улаза...

Председник већа: Од улаза у ходник.

Адвокат Жељко Санковић: У ходник.

Сведок Митрашин Глишић: Јесте.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте.

Сведок Митрашин Глишић: Јес.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Значи није тачно да је био у половини ходника.

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није рекао да је пола ходника....

Председник већа: Добро. Ајмо даље. Имамо транскрипте па ћемо видети.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Управо имамо транскрипт.

Председник већа: Добро. Даље да видимо.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли, Ви сте рекли да нико од војника није био пред... Добро, то ћу после. Само секунд. Реците ми да ли...ту кажете да вам Божић није дао, Горан Божић да уђете у ходник јел' тако.

Сведок Митрашин Глишић: Није.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте ви све време ту поред камиона?

Сведок Митрашин Глишић: Био сам стално. Био сам стално при камона.

Адвокат Жељко Санковић: Ту поред камиона сте стално били ту.

Сведок Митрашин Глишић: Ја, стално.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта је сад то, какво је то сад смејање, извините. Какво је то сад смејање?

Председник већа: Немојте да се смејете..

Сведок Митрашин Глишић: Па добацује ми...

Председник већа: Добро. Немојте да се смејете. Да чујем даље.

Адвокат Жељко Санковић: Судија само да нађем у изјави...

Председник већа: Да чујем браниоче даље.

Адвокат Жељко Санковић: Само да видим, он је овдје рекао, ал` добро то ћу, могу и после...

Председник већа: Можете и у допунском испитивању.

Адвокат Жељко Санковић: У допуни јел` не могу сад да....

Председник већа: У допунским питањима. Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми, Ви сте рекли да су колко сам ја.. У ствари ајде да видимо ово, Ви кажете да познајете оца и мајку од Гојка Лукића.

Сведок Митрашин Глишић: Како их не познам.

Адвокат Жељко Санковић: Ај опишите их.

Сведок Митрашин Глишић: Ниђе није радио држо стоку.

Адвокат Жељко Санковић: Како изгледају?

Сведок Митрашин Глишић: Како изгледа, обадвоје црни ко цигани.

Адвокат Жељко Санковић: Како изгледају, физичке конституције...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Објаснио је, мислим...

Сведок Митрашин Глишић: Па оћу ли их ја цртат, дај ми оловку да цртам.

Председник већа: Одбија се то питање. Шта је то битно уопште?

Адвокат Жељко Санковић: Па зато што не зна како изгледају, нити су...

Председник већа: Одбија се то питање. Ајмо даље. Ајмо даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како ви знате?

Адвокат Жељко Санковић: Нити су црни, имам слике...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Како знате ви да ли ...

Адвокат Жељко Санковић: Како ви знате, шта ви питате....

Председник већа: Ко вас... Тужиоче! Каква је то дискусија са браниоцем?

Адвокат Жељко Санковић: Шта скачете стално. Ја стварно ...

Председник већа: Шта је вама? Питање следеће...

Адвокат Жељко Санковић: Да седнем, да одем кући...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, зато што он каже...

Председник већа: Ма престаните да дискутујете овако, причате као у кафани!
На шта то личи!

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па он вам каже...

Председник већа: Па рекла сам ућутите! Да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Реците ми ту ноћ да ли се неко вратио?

Сведок Митрашин Глишић: Вратио се Бобан Инђић, Милан Лукић, Обрад Полуга то је три, четири и пети Митар Четник ја мислим да је тако.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је још неко се враћао?

Сведок Митрашин Глишић: Остали није нико, били су горе на путу.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми а следеће јутро да ли неко долази?

Сведок Митрашин Глишић: А сачекај што то мене прескачете, ту веће се вратили купили благо и злато.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је следеће јутро неко долазио?

Сведок Митрашин Глишић: Не може то, поговарам за то.

Председник већа: Добро. Не пита вас то пита вас сад за следеће јутро.

Сведок Митрашин Глишић: Не, не, поговарам...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, али прескаче судија...

Председник већа: Па добро, прескаче то је право његово.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, али он се сећа...

Сведок Митрашин Глишић: Не мере ме прескарати.

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Молим вас.

Председник већа: Реците овако, следеће јутро....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, не, пито га је ту ноћ дал` се враћају.

Председник већа: Па ево реко је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И он, не, и он сада објашњава да допуни шта је било.

Председник већа: Добро, рекао је.

Сведок Митрашин Глишић: Нисам реко.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ал` није завршио.

Председник већа: А ево сад је снимљено.

Адвокат Ђорђе Дозет: Бранилац је у унакрсном испитивању, молим вас...

Председник већа: Молим вас...

Адвокат Горан Нинић: Ја не знам судија зашто, ал` ово је циркус, ово није суд...

Адвокат Жељко Санковић: Па реко је...

Председник већа: Молим вас тишина! Па циркус је кад ви правите циркус сви. Да чујем. Да чујем.

Адвокат Жељко Санковић: Али, судија ни једном нисам давао одговор на питање...

Председник већа: Добро, Санковићу нећемо сада да дискутујемо. Изволте наставите питање.

Адвокат Жељко Санковић: Судија само секунд, бесмислено је да постављам питања ако тужилац даје одговор.

Председник већа: Добро, рекли сте.

Адвокат Жељко Санковић: Потпуно се изгуби нит.

Председник већа: Ајмо питање даље сведоку.

Адвокат Жељко Санковић: То јутро да ли је неко, следеће јутро да ли је неко долазио?

Сведок Митрашин Глишић: Нећу, оћу ово да одговорим прво...

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је неко долазио...

Сведок Митрашин Глишић: Оћу ово прво...

Председник већа: Па не може, сведок молим вас не можете ви...

Сведок Митрашин Глишић: Не може то тако...

Председник већа: Не можете ви да одговарате сад шта ви хоћете.

Сведок Митрашин Глишић: Па не мерете ви мене прескакат.

Председник већа: Па чекајте, ви сте говорили...

Сведок Митрашин Глишић: Свака част.

Председник већа: Ви сте причали све, сад морате да одговорите на питање браниоца...

Сведок Митрашин Глишић: Дао сам заклетву...

Председник већа: Ако хоћете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Судија.

Председник већа: Молим вас седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али он га је питао прво дал' се неко враћао ту ноћ...

Председник већа: Добро тужиочле!

Адвокат Жељко Санковић: И одговорио је...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И кад је сведок наставио да одговара он га прекида и поставља му питање...

Председник већа: Добро...

Заменик тужиоца за ратне злочине: И поставља му питање за ујутру, али...

Сведок Митрашин Глишић: Што ме прекида.

Председник већа: Седите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али није завршио за ту ноћ...

Председник већа: Да чујем. Молим вас тишина!

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али није завршио.

Председник већа: Молим вас тишина! Да чујем Санковићу...

Сведок Митрашин Глишић: Не мере, нема право.

Председник већа: Да чујем Санковићу.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је неко долазио следеће јутро и ако јесте ко?

Председник већа: Сконцентришите се на питање да ако можете одговорите. Пита бранилац да ли је неко долазио следећег јутра и ако јесте ко?

Сведок Митрашин Глишић: Не, не одговарам није истина. Нећу да то говорим оћу прво оно прву изјаву да кажем кад су се извече вратили шта су купили из сале...

Адвокат Жељко Санковић: Судија...

Председник већа: То сте рекли...

Сведок Митрашин Глишић: Благо, злато.

Председник већа: То сте све описали у реду је има у вашој изјави коју сте дали пред тужиоцем и овде. Све је рекао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Није све рекао, управо кад је, питао га је ко се вратио и он је почео да набраја и он га је прекинуо, он га је прекинуо...

Председник већа: Добро, имамо, имамо...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, ал` га је прекинуо и није му дозволио да наброји ко је све био...

Председник већа: Молим вас Виторовићу! Имамо овде ко се вратио, он је давао исказ пред вама...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте, али...

Председник већа: Па добро нећемо сто пута да понављамо!

Заменик тужиоца за ратне злочине: А онда ће после да га пита...

Председник већа: Реко је да остаје при овом исказу човек је причао даље. Изволте.

Адвокат Жељко Санковић: И рекао је сад на моје питање ко се вратио и он је одговорио ко се вратио.

Председник већа: Добро. Да чујем. Ајмо да видимо...

Адвокат Жељко Санковић: Управо и то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ал` није завршио, није завршио ко се вратио...

Адвокат Жељко Санковић: Јесте завршио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Прекинули сте га, у томе је проблем што сте га прекинули...

Председник већа: Да ли се још неко вратио изузев ових лица која сте набројали браниоцу те ноћи, те вечери?

Сведок Митрашин Глишић: Ту вече?

Председник већа: Јесте. Ко се још вратио?

Сведок Митрашин Глишић: Вратио се Милан Лукић, Обрад Полуга, Гојко Лукић, Петко Инђић, Бобан Инђић, то оћу, то вече и шта се десило ја сам био пошо да четврту туру да чистим мени нису дали.

Председник већа: То сте све испричали.

Сведок Митрашин Глишић: Ја. А што да ме прекида, ако оће испочетка да му кажем..

Председник већа: Па нећемо сто пута, у реду је, објаснили сте све. Ајмо сад следеће питање, ко је сутра, сутрадан сте рекли јел` тако.

Адвокат Жељко Санковић: Сутрадан ујутру у 8.

Председник већа: Ко је сутрадан ујутру дошао да ли је неко долазио и то јел` тако.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли је неко долазио.

Сведок Митрашин Глишић: Ко је дошо, долазио Милан Лукић и Гојко Лукић ето ти шта је.

Адвокат Жељко Санковић: Добро.

Сведок Митрашин Глишић: Они су сједили у...

Адвокат Жељко Санковић: Кад су дошли?

Сведок Митрашин Глишић: Па дошли у 8 сати.

Адвокат Жељко Санковић: Добро. Реците ми јесте ви давали изјаву на суду Босне и Херцеговине?

Сведок Митрашин Глишић: Јесам.

Адвокат Жељко Санковић: Да ли сте причали као што сте данас изјавили сад ово, да ли сте и тамо тад изјавили као сад ово?

Сведок Митрашин Глишић: Исто.

Адвокат Жељко Санковић: Исто.

Сведок Митрашин Глишић: Како сам вама све сам и тамо.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте сигурни?

Сведок Митрашин Глишић: Сигуран.

Адвокат Жељко Санковић: Саћемо да предочавамо.

Сведок Митрашин Глишић: Па погледајте.

Адвокат Жељко Санковић: Страна 37...

Председник већа: Чекајте, који записник односно транскрипт, јер имамо два од 17.03., од 03.02.

Адвокат Жељко Санковић: Јесте извињавам се.

Председник већа: Који је?

Адвокат Жељко Санковић: То је овај први од 03.02.2017. године.

Председник већа: Добро. Која страна?

Адвокат Жељко Санковић: Страна 37.

Председник већа: Само да нађем. Да.

Адвокат Жељко Санковић: Каже на тужиоца да ли се неко вратио у школу, сведок одговара - јесте вратио се Милан Лукић и наводи само шта је радио Милан Лукић.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Не наводи да су се вратили ови други сведоци.

Председник већа: Добро.

Адвокат Жељко Санковић: Шта је тачно оно што сте изјавили тамо или ово овде?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Који други? Који други?

Председник већа: Друга војска коју је наводио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Коју другу?

Адвокат Жељко Санковић: Друга лица.

Председник већа: Добро. Ајмо даље.

Заменик тужиоца за ратне злочине: За јутро причате.

Адвокат Жељко Санковић: За ноћ.

Председник већа: За ноћ говорите.

Адвокат Жељко Санковић: Шта је тачно?

Сведок Митрашин Глишић: Па ту ноћ јесам ја малопре реко ко се вратио.

Адвокат Жељко Санковић: Ја вас питам шта је тачно оно што сте изјавили у суду Босне и Херцеговине или оно што сте изјавили данас?

Председник већа: Добро, али поред Милана Лукића колега Санковићу, он говори доле даље још ко је био, погледајте испод, био па каже, ево да ја сад не говорим..

Адвокат Жељко Санковић: Био Бобан Инђић и Митар Кнежевић.

Председник већа: Да и био Митар Кнежевић. Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али али ...

Адвокат Горан Нинић: Он сада овде наводи више лица...

Председник већа: Добро, друга лица јесте, добро, то је јасно. У реду је има право да наводи. Добро.

Адвокат Жељко Санковић: У односу ја кажем...

Председник већа: Шта је сад истина ово што сте данас рекли овде јел` тако ко је био, ко се вратио те вечери поред Милана Лукића ви сте овде набрајали још нека лица а на претресу пред Судом Босне и Херцеговине кажете Милан Лукић, Митар Кнежевић и Бобан Инђић, па шта је сад истина?

Сведок Митрашин Глишић: Па Бобан Инђић се вратио али Митар Четник отишо да тражи ракије горе да попије.

Председник већа: Па значи и он се вратио јел`.

Сведок Митрашин Глишић: Па вратио се и он.

Председник већа: Добро. А поред њих тројице јел` се још неко вратио?

Адвокат Жељко Санковић: Ја сам пито судија да ли је још неко...

Сведок Митрашин Глишић: Па вратио се Обрад Полуга и Милан Лукић и Бобан Инђић и Митар Четник.

Оптужени Гојко Лукић: Јесам се ја вратио јебем ти, помињеш ме...

Адвокат Горан Нинић: Седи, седи, седи...

Оптужени Гојко Лукић: Помињеш ме ... (ГОВОРИ БЕЗ МИКРОФОНА)

Председник већа: Гојко смирите се.

Оптужени Гојко Лукић: Никад нисам био тамо... (ГОВОРИ БЕЗ МИКРОФОНА)... `93. сам у Београду радио видиш...

Председник већа: Гојко!

Опомиње се оптужени Гојко Лукић на пристојно понашање у судници.

Оптужени Гојко Лукић: Како ме понаша... Био Гојко, Милан, Гојко...

Председник већа: Добро! Лукићу! Јел` треба да вас изводе из суднице?

Сведок Митрашин Глишић: Кад си убио Станка... (НАСТАВАК НЕРАЗУМЉИВ)

Оптужени Гојко Лукић: Мрш тамо!

Председник већа: Овамо сведок, сведок овамо...

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одлаже се главни претрес.

Одложићемо данашњи главни претрес. Санковићу спремите се даље, запамтите докле сте стали па ћемо следећи пут наставити.

Следећи главни претрес се заказује за **17.09.2020. године у 9,30 часова ова иста судница.**

17.09. значи у 9,30 у овој истој судници број 4.

Наставићемо са испитивањем сведока.

Адвокат Ђорђе Дозет: Судија, јел` има могућност за неки други датум, пре, касније...

Председник већа: Све је подељено...

Адвокат Ђорђе Дозет: Ја имам 17-ог завршну реч...

Председник већа: Ујутру у 9,30. Дозет све ми је подељено већ унапред заузети термини ја немам ништа.

Ова судница 4, 17.09. у 9,30 судница 4.

Наставићемо са испитивањем овог сведока. Па некако се организујете.

Адвокат Жељко Санковић: У 9,30.

Председник већа: Јесте.

Довршено у 12 часова и 55 минута. Хвала лепо.

Записничар

Председник већа-судија